

Jaké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS má Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě?

resetheus.org/jake-dukazy-pro-hypotezu-hiv-aids-ma-zdravotni-ustav-se-sidlem-v-ostrove

22. září 2023

články dopisy

Eva Mertlíková

22. 9. 2023

Překlad

|

Zdroj

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě provádí testování na HIV, provozuje poradnu HIV a nabízí vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV.

1. Uveďte, prosím, vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala existenci viru HIV.
2. Uveďte vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.
3. Uveďte vědecké práce, včetně konkrétních citací z nich, které pomocí vědecké metody jednoznačně prokázaly, že virus HIV se přenáší a) sexuálním kontaktem s infekční osobou, b) sdílením injekčních jehel a roztoků u injekčních uživatelů drog a c) vertikálním přenosem z matky na dítě.

Děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

Odložení žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále také jen „Zdravotní ústav“), jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „Zákon“), obdržel dne 8. 12. 2022 žádost MVDr. Evy Mertlíkové (dále také jen „žadatelka“), o poskytnutí informace.

Podle ust. § 2 odst. 1 Zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle ust. § 2 odst. 4 Zákona se povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) Zákona „povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.“

Zdravotní ústav dospěl k závěru, že žadatelka požaduje informace, které se nevztahují k působnosti Zdravotního ústavu. Zdravotní ústav není příslušný a nespadá do jeho působnosti rozhodovat, popř. poskytovat informace o tom, která vědecká práce „jednoznačně prokazuje“ či nikoliv jakoukoliv s odborných otázek uvedených v žádosti.

Jelikož se požadované informace nevztahují k působnosti Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě, **tato žádost se podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) Zákona odkládá.**

Zdravotní ústav musí dále konstatovat, že žadatelka se navíc domáhá poskytnutí odborného stanoviska (názoru) Zdravotního ústavu na problematiku HIV a AIDS. Pokud by tedy předmětná záležitost spadala do působnosti Zdravotní ústavu, nelze poskytnout požadované informace podle ust. § 2 odst. 4 Zákona, jelikož se jedná o dotaz na názor.

https://resetheus.org/wp-content/uploads/2022/12/priloha_1115856716_0_odlozeni_zadosti-web.pdf

Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Podle ust. § 86 odst. (1) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: „K vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek, výrobků, k vyšetřování biologického materiálu a k provádění biologických expozičních testů pro účely výkonu státního zdravotního dozoru a dále ke sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, přípravě podkladů pro hodnocení a řízení zdravotních rizik a pro činnost orgánu ochrany veřejného zdraví jako složky integrovaného záchranného systému, k podílení se na provádění místních programů ochrany a podpory zdraví, na vzdělávání lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků a výuce studentů v akreditovaném studijním programu v oblasti vzdělávání Všeobecné lékařství a zubní lékařství a Zdravotnické obory, jakož i k výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a k poskytování poradenských služeb a dalších služeb na úseku ochrany veřejného zdraví se zřizují **zdravotní ústavy se sídlem v Ústí nad Labem a v Ostravě**. Zdravotní ústavy jsou příspěvkovými organizacemi; funkcí jejich zřizovatele plní Ministerstvo zdravotnictví. Zdravotní ústavy mohou v hlavní činnosti dále poskytovat pracovnělékařské služby, specializovanou diagnostickou a ambulantní péči v oblastech

mikrobiologie, imunologie, alergologie a parazitologie, provádět genotoxikologická a cytogenetická laboratorní vyšetření, vyšetření anti-HIV protilátek, referenční činnost, klinické hodnocení účinků léčiv, očkovacích látek a zdravotnických prostředků a ohniskovou dezinfekci, dezinsekci a deratizaci.“ (zvýraznění přidáno)

Podle ust. § 86 odst. (3) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: „Zdravotní ústavy a Státní zdravotní ústav jsou poskytovateli zdravotních služeb. Zdravotní ústavy a Státní zdravotní ústav jsou oprávněny zpracovávat za účelem přípravy podkladu pro tvorbu státní zdravotní politiky a sledování dlouhodobých trendů výskytu infekčních a jiných hromadně se vyskytujících onemocnění údaje o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí a předávat je orgánům ochrany veřejného zdraví.“

Podle přechodných ustanovení zavedených zákonem č. 115/2012 Sb. Čl. II, odst. (3): „Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni svého zrušení zdravotní ústavy se sídlem v Jihlavě, Brně, Olomouci a ve Zlíně uvedené v bodě 1, přecházejí na Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, který je jejich nástupnickou organizací. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dále přechází na Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě veškeré závazky, které měly uvedené zdravotní ústavy ke dni svého zrušení, jakož i příslušnost hospodařit s veškerým majetkem České republiky, s nímž byly tyto zdravotní ústavy příslušné hospodařit.“

ZÚ se sídlem v Ostravě má akreditaci pro laboratorní vyšetřování HIV, které také nabízí a provádí. Dále nabízí bezplatnou anonymní poradnu HIV a vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV.

Ve svém propagačním videu mj. uvádí: „Takto vypadá jeden z nejobávanějších zabijáků posledních desetiletí, virus HIV. Přestože jsou dnes známé veškeré informace o prevenci a rizicích přenosu, jako je náhodné střídání partnerů, promiskuita zejména mezi homosexuály nebo užívání drog, počet nakažených stále stoupá. Jen v České republice je zaznamenáno přes 3 tisíce HIV pozitivních osob. I proto hrají stále důležitější roli HIV poradny a možnost anonymního testování. Jedním ze špičkových pracovišť, které tyto služby nabízí, je Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě.“

„V naší poradně v Ostravě sdělujeme výsledky již za 2 dny. Klientovi je sdělen výsledek po předložení kódu, který dostal před samotným odběrem. V případě, že je test pozitivní, je povinen se podle zákona léčit a je odeslán na specializované pracoviště.“

„Kromě klasického testování a HIV poradny umožňuje zdravotní ústav také mobilní testování v rámci festivalů a jiných veřejných akcí. Do 15 minut si tak může doslova každý nechat ověřit, zda není HIV pozitivní. Zdravotní ústav nabízí v HIV poradnách v Ostravě, Brně, Olomouci, Zlíně, Vsetíně a Opavě komplexní služby v oblasti HIV testování a poradenství. Nebojte se nám ozvat, nejste na to sami.“

ZÚ se sídlem v Ostravě má podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, značné pravomoci v oblasti veřejného zdraví a podle vyjádření na svých webových stránkách: „ZÚ Ostrava má nyní svá pracoviště již v 5 krajích ČR, a to na více než 20-ti pracovištích, a je největší institucí svého druhu v ČR a střední Evropě. Svým obrovským rozsahem poskytovaných činností a důrazem na kvalitu a efektivnost se stal významným poskytovatelem služeb pro ochranu zdraví a životního prostředí.“

Pokud jde o problematiku HIV, tak ZÚ provádí komplexní služby v oblasti HIV testování a poradenství v několika poradnách a v rámci mobilního testování na veřejných akcích. A přesto toto „špičkové pracoviště“ žadatelce uvedlo, že zodpovězení odborných dotazů a uvedení vědeckých prací, které prokazují existenci, patogenitu a

přenos viru HIV, se k působnosti ZÚ nevztahuje a „Zdravotní ústav není příslušný a nespadá do jeho působnosti rozhodovat, popř. poskytovat informace o tom, která vědecká práce „jednoznačně prokazuje“ či nikoliv jakoukoliv s odborných otázek uvedených v žádosti.“

Žadatelka se pouze dotazovala, na základě jakých vědeckých podkladů ZÚ testování a poradenství v oblasti HIV provádí. ZÚ nemusí o ničem „rozhodovat“, stačí pouze uvést odborné podklady, ze kterých vychází.

Výraz „jednoznačně prokazuje“ ve spojitosti s uvedením vědeckých prací použila žadatelka záměrně proto, aby ZÚ místo uvedení konkrétních vědeckých prací jednoznačnými důkazy neuvedlo např. jen obecné a důkazně bezcenné články, jak to má ve zvyku např. Ministerstvo zdravotnictví.

Hypotéza, podle které virus HIV způsobuje onemocnění AIDS, je v dnešní době z nepochopitelného důvodu přijímána jako vědecký fakt a ZÚ ji ve svých materiálech také tak veřejně prezentuje, přestože pro ni dodnes neexistují vědecké důkazy. Na tento problém upozorňují odborníci již desítky let. Pokud ZÚ hypotézu HIV/AIDS vydává za vědecký fakt, tak by měl být schopný tyto skutečnosti doložit citací vědecké literatury, která by tuto hypotézu „jednoznačně prokazovala“. V opačném případě by se dopouštěl velmi závažného odborného a etického pochybení.

Žadatelka by po Zdravotním ústavu tyto informace nemusela požadovat, pokud by je měl ZÚ uvedené např. na svých webových stránkách. V takovém případě by Zdravotnímu ústavu stačilo žadatelku na zdroje odborných informací pouze odkázat. Tak tomu bohužel není a veřejnost může čerpat jen z obecných informací např. ve formě výše uvedeného propagačního videa nebo studijních materiálů Dr. Plesníka, které jsou uvedeny na webových stránkách ZÚ v sekci „Vzdělávání“, „Studijní materiály“. Jedná se o články s nejrůznějších zdravotnickou tematikou, které podle svého vyjádření

jako „studijní materiál důchodce“ „volně přeložil“ Dr. Plesník a které v řadě případů i okomentoval, tedy uvedl na danou tematiku svůj osobní názor. Mezi články s tematikou HIV/AIDS patří např. následující články s ukázkou komentářů Dr. Plesníka:

Epidemie AIDS v roce 2004 („Poznámka překladatele: Stále více jsem utvrzován v názoru, že k epidemii až pandemii AIDS tohoto rozsahu nemuselo dojít, kdyby bylo dáno na hlasy, zkušenosti a opatření epidemiologů. Přemíra liberalizace je na škodu protiepidemickým opatřením, zejména pokud se lidská práva jednotlivce povyšují nad právo ochrany zdraví celé společnosti.“)

Šíření viru HIV-2 („Poznámka překladatele: Vzpomínám si, že ve Zprávách CEM byl kdysi uveden velmi malý počet u nás zjištěných případů HIV-2 mezi cizinci. Situace se nejspíš nemění. Obavy z většího rozšíření HIV-2 v naší populaci mít nemusíme, i když příliv imigrantů i počet parenterálních narkomanů stále stoupá. Naši turisté, obdivující krásy Portugalska a Francie, by však přece jen měli věnovat více pozornosti přírodním krásám, než kráskám.“)

Zázračný způsob likvidace HIV je objeven? („Doslov překladatele: Hledání možností boje s infekcí HIV/AIDS je provázeno střídáním nadějí a rozčarování. Není-li možné připravit účinnou vakcínu a je-li nepravděpodobné získání spolehlivého antivirotika, poslední (?) nadějí zůstává snaha porazit virus jeho vlastními zbraněmi. Bude tato magická kulka žádaným zázrakem nebo další z řady zklamání?“)

Konec nadějí na vakcínu proti AIDS? („Dodatek překladatele: Největší naděje jsou vkládány do objevu očkovací látky. Pokud možno živé, s trvalou stimulací obranných pochodů organismu, neboť HIV se jen tak nepodaří z těla vypudit, natož v něm zničit. Tato práce ale ukazuje, že i atenuovaný HIV zcela neztrácí patogenitu. Jen průběh infekce je delší, konec je známý. Nelze to považovat za pokrok, protože očkovat se mají dosud neinfikovaní lidé... Ale nebylo by možné využít tuto vakcínu terapeuticky?“)

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě se na jednu stranu vydává za „špičkové pracoviště“ s „obrovským rozsahem poskytovaných činností a důrazem na kvalitu a efektivnost“, ale přitom zodpovězení základních a zásadních odborných otázek, týkajících se problematiky HIV/AIDS, ve které ZÚ poskytuje testování a poradenství, se podle vyjádření ZÚ „nevztahuje k působnosti Zdravotního ústavu.“

ZÚ dále uvedl: „Zdravotní ústav musí dále konstatovat, že žadatelka se navíc domáhá poskytnutí odborného stanoviska (názoru) Zdravotního ústavu na problematiku HIV a AIDS. Pokud by tedy předmětná záležitost spadala do působnosti Zdravotního ústavu, nelze poskytnout požadované informace podle ust. § 2 odst. 4 Zákona, jelikož se jedná o dotaz na názor.“

Žadatelka se žádného poskytnutí odborného stanoviska (názoru) Zdravotního ústavu na problematiku HIV a AIDS v žádném případě nedomáhá. Domáhá se pouze uvedení vědeckých prací, ze kterých ZÚ při testování a poradenství v oblasti HIV vychází.

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě z peněz daňových poplatníků vynakládá nemalé částky na testování a poradenství v oblasti HIV v 5 krajích ČR, ale přitom není schopen a ochoten zodpovědět základní otázky, týkající se odborného odůvodnění jeho činnosti. Přitom Zdravotnímu úřadu nejspíš připadne v pořádku, že místo odborných materiálů na svých webových stránkách uvádí pouze všeobecné informace nebo „volné překlady“ Dr. Plesníka, které se, vzhledem k jeho osobním komentářům, dají považovat za jeho osobní názory.

Z toho důvodu by bylo vhodné, aby Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě umístil na své webové stránky a na veškeré své materiály upozornění, že přestože je příspěvkovou organizací spadající pod Ministerstvo zdravotnictví, a jeho činnost je financována z peněz daňových poplatníků, aby se na něj daňoví poplatníci v žádném případě neobraceli s odbornými dotazy, vztahujícími se k činnosti

tohoto Zdravotního ústavu, ani s dotazy v rámci poradenské činnosti, kterou ZÚ nabízí, protože zodpovídání odborných dotazů považuje ZÚ za poskytování názoru, které se navíc nevztahuje k jeho působnosti. Jak asi takové poradenství a vzdělávací programy Zdravotního ústavu v praxi probíhají, když jeho zaměstnanci nemají povoleno odborné dotazy zodpovídat?

Odůvodnění uvedená Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě „Zdravotní ústav dospěl k závěru, že žadatelka požaduje informace, které se nevztahují k působnosti Zdravotního ústavu.“ a „Zdravotní ústav musí dále konstatovat, že žadatelka se navíc domáhá poskytnutí odborného stanoviska (názoru) Zdravotního ústavu na problematiku HIV a AIDS. Pokud by tedy předmětná záležitost spadala do působnosti Zdravotní ústavu, nelze poskytnout požadované informace podle ust. § 2 odst. 4 Zákona, jelikož se jedná o dotaz na názor.“ jsou tedy absurdní.

Žadatelka nesouhlasí s vyřízením žádosti a požaduje, aby nadřízený orgán postup povinného subjektu přezkoumal a rozhodnutím přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadatelce poskytnout.

Děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[stiznost-zu-ostava-aids-web.pdf \(resetheus.org\)](#)

Dotaz na stav vyřízení stížnosti na postup ZÚ se sídlem v Ostravě při vyřizování žádosti o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Dotaz zasláný na Ministerstvo zdravotnictví ČR a Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě dne 19.1.2023:

Dobrý den,

rada bych se zeptala na stav vyřízení mé stížnosti na postup ZÚ se sídlem v Ostravě při vyřizování žádosti o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, která byla do datové schránky ZÚ se sídlem v Ostravě doručena dne 19.12.2022 (číslo jednací: ZU/37995/2022, číslo spisu: S-ZU/37319/2022).

Lhůta pro vyřízení stížnosti již byla překročena, a přesto jsem od Ministerstva zdravotnictví ČR dosud neobdržela žádnou odpověď.

Za vyřízení stížnosti předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[https://drive.google.com/file/d/1hcoKWgJ-oxUy8BGZCflzwEeuXis5DSn/view?usp=share link](https://drive.google.com/file/d/1hcoKWgJ-oxUy8BGZCflzwEeuXis5DSn/view?usp=share_link)

Dotaz na stav vyřízení stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace – vyjádření

Vážená paní doktorko,

k Vašemu dotazu ze dne 19.1.2023 týkajícího se stavu vyřízení Vaší stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 7.12.2022 sdělujeme následující.

Poněvadž Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě nevyhověl Vaší stížnosti na postup při vyřizování Vaší žádosti o informace, postoupil ji dne 22.12.2022 nadřízenému orgánu, a to Ministerstvu zdravotnictví ČR (MZCR). O stavu řízení na MZCR nemá Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě žádné informace.

[https://drive.google.com/file/d/1y0NY8pqVft-Yrna6Dv2BBINI61Xq9hg2/view?usp=share link](https://drive.google.com/file/d/1y0NY8pqVft-Yrna6Dv2BBINI61Xq9hg2/view?usp=share_link)

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jako nadřízený správní orgán podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „informační zákon“), ve

spojení s § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), rozhodlo v právní věci stěžovatelky MVDr. Evy Mertlíkové (dále jen „žadatelka“ nebo „stěžovatelka“), o stížnosti dle § 16a informačního zákona podané dne 19. prosince 2022 proti postupu Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě, se sídlem Partyzánské náměstí 2633/7, 702 00 Ostrava (dále jen „povinný subjekt“), při vyřizování její žádosti o informace podané dne 8. prosince 2022

t a k t o :

Povinnému subjektu se podle § 16a odst. 6 písm. b) informačního zákona přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí vyřídil žádost stěžovatelky.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Dne 8. prosince 2022 podala žadatelka k povinnému subjektu žádost o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které požadovala poskytnutí následujících informací:

„Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě provádí testování na HIV, provozuje poradnu HIV a nabízí vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV.

- 1. Uved'te, prosím, vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala existenci viru HIV.*
- 2. Uved'te vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.*

3. *Uved'te vědecké práce, včetně konkrétních citací z nich, které pomocí vědecké metody jednoznačně prokázaly, že virus HIV se přenáší a) sexuálním kontaktem s infekční osobou, b) sdílením injekčních jehel a roztoků u injekčních uživatelů drog a c) vertikálním přenosem z matky na dítě.“*

Písemností ze dne 14. prosince 2022 č.j. ZU/37995/2022 povinný subjekt odložil žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona z důvodu, že požadované informace se nevztahují k působnosti povinného subjektu (dále jen „odmítnutí žádosti“).

Žadatelka nesouhlasila se způsobem vyřízení žádosti a dne 17. prosince 2022 podala stížnost proti postupu povinného subjektu, která byla doručena dne 19. prosince 2022 (dále jen jako „stížnost“). Stížnost byla podána řádně a včas.

II.

Žadatelka ve své stížnosti uvádí, že povinný subjekt se na jednu stranu vydává za „špičkové pracoviště“ s „obrovským rozsahem poskytovaných činností a důrazem na kvalitu a efektivnost“, ale přitom zodpovězení základních a zásadních odborných otázek, týkajících se problematiky HIV/AIDS, ve které poskytuje testování a poradenství, se podle napadeného vyřízení žádosti „nevztahuje k působnosti Zdravotního ústavu.“

Dále žadatelka rozporuje, že se žádného poskytnutí odborného stanoviska (názoru) povinného subjektu na problematiku HIV a AIDS v žádném případě nedomáhá. Domáhá se pouze uvedení vědeckých prací, ze kterých povinný subjekt při testování a poradenství v oblasti HIV vychází.

Ministerstvo zdravotnictví (dále jako „ministerstvo“) na základě podané stížnosti věc přezkoumalo a dospělo k závěru, že **stížnost je důvodná.**

Podle § 2 odst. 1 informačního zákona platí: **Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.**

Podle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt **posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží** a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.

Podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **nadřízený orgán** při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) **přezkoumá postup** povinného subjektu a rozhodne tak, že **povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů** ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, a neshledá-li důvody pro odmítnutí žádosti v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 4.

Předně ministerstvo konstatuje, že povinný subjekt zatížil svůj postup určitou zmatečností, když v poměrně skromném odůvodnění odmítnutí žádosti argumentoval § 2 odst. 4 informačního zákona podle něhož se **povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory**, budoucí rozhodnutí a **vytváření nových informací**, a naopak nevedl žádné argumenty na podporu tvrzení, že požadované informace nespádají do jeho působnosti.

Za názor či vytváření nových informací lze chápat nepochybně i zpracování odborného názoru na určitou vědeckou problematiku, byť by se týkala v obecné rovině působnosti povinného subjektu. Pokud by povinný subjekt musel informaci vytvářet (ve smyslu zpracování odpovědí, zformulování zdůvodnění vědeckých závěrů s odkazy na

vědecké práce, studie apod.), mohl z tohoto důvodu žádost o informace podle § 15 odst. 1 informačního zákona rozhodnutím odmítnout.

Ministerstvo dále k pojmu „*informace vztahující se k působnosti povinného subjektu*“, zakotveného v § 2 odst. 1 informačního zákona uvádí, že je třeba jej vykládat tak, že k působnosti povinného subjektu se vztahují zpravidla všechny informace, které má objektivně k dispozici. Je třeba jimi tedy rozumět informace vztahující se na veškeré aspekty činnosti povinných subjektů, ať již mají povahu veřejné správy, anebo nikoli a ať již se týkají vlastního jádra činnosti povinného subjektu, anebo činností majících ve vztahu k jádrové činnosti toliko povahu činností doprovodných, servisních, provozních či nepřímo s ní souvisejících apod. Povinný subjekt je povinen vykonávat svou činnost pouze v mezích a způsoby stanovenými zákonem a pokud v rámci své činnosti fyzicky disponuje některými informacemi ve smyslu § 3 odst. 3 informačního zákona, mělo by to být pouze v důsledku výkonu jeho zákonné působnosti. Žadatelka tak má právo na sdělení všech údajů, s nimiž povinný subjekt pracuje a jejichž poskytnutí není vyloučeno či omezeno podle § 7 – § 11 informačního zákona.

Povinný subjekt v odůvodnění odmítnutí žádosti zůstal v rovině tvrzení, že se požadované informace nevztahují k jeho působnosti a nesprávně tento institut využil pro případ, kdy požadovanou informaci nemá, avšak ta se svým vymezením k působnosti povinného subjektu vztahuje. Pokud povinný subjekt danou informací nedisponuje, je případné, aby poskytnutí takové informace rozhodnutím odmítl a současně v daném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, proč takovou informací nedisponuje.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 16a odst. 9 informačního zákona dále odvolat.

Dobrý den,

Ministerstvo zdravotnictví ČR v rozhodnutí (č. j.: MZDR 2621/2023-3/PRO) ze dne 26.01.2023, doručeném dne 27.01.2023, o mé stížnosti dle § 16a informačního zákona podané dne 19.12.2022 proti postupu Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě uvedl:

„Povinnému subjektu se podle § 16a odst. 6 písm. b) informačního zákona přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí vyřídil žádost stěžovatelky.“

Lhůta 15 dnů pro vyřízení žádosti stěžovatelky již byla překročena, a přesto jsem od Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě dosud neobdržela žádnou odpověď.

Za bezodkladné vyřízení žádosti předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[https://drive.google.com/file/d/1u-gUCj_qvm6D0CAoSICyp0N40p38nBAO/view?usp=share link](https://drive.google.com/file/d/1u-gUCj_qvm6D0CAoSICyp0N40p38nBAO/view?usp=share_link)

ROZHODNUTÍ

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, jako povinný subjekt (dále také jako „Zdravotní ústav“ nebo „povinný subjekt“) ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“) rozhodl o žádosti paní MVDr. Evy Mertlíkové (dále jen „žadatel“), ze dne 7.12.2022 o poskytnutí následujících informací podle Zákona, a to:

1. *Uved'te, prosím, vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala existenci viru HIV.*

2. *Uved'te vědeckou práci, včetně konkrétních citací z ní, která pomocí vědecké metody jednoznačně prokázala, že virus HIV způsobuje onemocnění AIDS.*
3. *Uved'te vědecké práce, včetně konkrétních citací z nich, které pomocí vědecké metody jednoznačně prokázaly, že virus HIV se přenáší a) sexuálním kontaktem s infekční osobou, b) sdílením injekčních jehel a roztoků u injekčních uživatelů drog a c) vertikálním přenosem z matky na dítě.*

t a k t o:

v souladu s ust. § 15 odst. 1 a ve spojení s ust. § 2 odst. 4 Zákona se žádost žadatele o poskytnutí informací ze dne 7.12.2022 **odmítá**, neboť povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací. Povinný subjekt požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.

O d ů v o d n ě n í:

Zdravotní ústav, jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 Zákona obdržel dne 7.12.2022 žádost žadatele o poskytnutí informací uvedených shora podle Zákona. Dne 14.12.2022 přípisem čj. ZU/37995/2022 povinný subjekt žádost odložil podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) Zákona.

Žadatel se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasil a podal dne 19.12.2022 stížnost proti postupu povinného subjektu. O této stížnosti rozhodlo Ministerstvo zdravotnictví ČR rozhodnutím čj. MZDR 2621/2023-3/PRO ze dne 26.1.2023 tak, že přikázalo povinnému subjektu, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí vyřídil žádost stěžovatele.

Předně je třeba uvést, že s ohledem na novelu Zákona s účinností od 1.1.2023 provedenou zákonem č. 241/2022 Sb., se žádost o poskytnutí informace podaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vyřizuje podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 241/2022 Sb.

Ustanovení § 2 odst. 4 Zákona vylučuje z povinnosti poskytovat informace dotazy na názory, na budoucí rozhodnutí a **vytváření nových informací**.

Jak uvedl Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011 – 83, „žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již **existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu.**“ (Zvýraznění doplněno povinným subjektem).

Předpokladem pro poskytnutí informace je tedy skutečnost, že povinný subjekt má informaci objektivně k dispozici.

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny), kterým bylo toto ustanovení § 2 odst. 4 do Zákona vloženo, uvádí: „*Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim Svlnf nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice.*“

Povinný subjekt tedy není povinen poskytnout informaci, kterou objektivně nemá, a přitom není povinen ji mít, resp. není povinen jí disponovat. Žadatel se domáhá uvedení vědeckých prací ve vztahu k problematice viru HIV a onemocnění AIDS, a které blíže specifikuje ve své žádosti. Žádný obecně závazný právní předpis neukládá Zdravotnímu ústavu shromažďovat informace o vědeckých studiích, kterých se žadatel domáhá. Povinný subjekt nejen že není povinen takovými informacemi disponovat, ale rovněž je objektivně ani nemá. Zdravotní ústav sám ani ve spolupráci s jinými subjekty nezpracovával žádnou studii týkající se metod prokazování viru HIV a onemocnění, které tento virus způsobuje.

Aby povinný subjekt mohl žádosti vyhovět, musel by požadovanou informaci vytvořit, resp. si ji opatřit. Takovou povinnost mu však Zákon ani jiné obecně závazné předpisy neukládají. Komentářová literatura k Zákonu se k příp. povinnosti povinného subjektu opatřit si existující informaci pro účely vyřízení žádosti vyjádřila následovně: „...povinný subjekt musí požadovanou informaci opatřit (vytvořit či jinak získat) jen tehdy, jestliže ji nemá a podle zákona (či na základě něj) je povinen informaci mít, tedy jestliže zákon existenci informace u povinného subjektu předpokládá.“ (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, s.70*). Z žádného právního předpisu, a to ani z ust. § 86 odst.1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, který vymezuje věcnou působnost povinného subjektu, nelze dovozovat, že by Zdravotní ústav takovou informací musel disponovat. Není tedy jeho povinností ji vytvářet či si ji jinak opatřovat.

Zdravotní ústav proto rozhodl tak, jak je výše uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a ve spojení s § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu zdravotnictví ČR prostřednictvím Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

[Microsoft Word – Mertlíková-Rozhodnutí o odmítnutí ~ádostí-final \(resetheus.org\)](#)

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

ZÚ se sídlem v Ostravě v rozhodnutí o odmítnutí žádosti (č. jednací: ZU/03739/2023, č. spisu: S-ZU/37319/2022) ze dne 14.02.2023, podle ust. § 15 odst. 1 a ve spojení s ust. § 2 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, uvedl: *„povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací. Povinný subjekt požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.“*

ZÚ se sídlem v Ostravě v odůvodnění rozhodnutí mj. uvedl: *„Povinný subjekt tedy není povinen poskytnout informaci, kterou objektivně nemá, a přitom není povinen ji mít, resp. není povinen jí disponovat.“* a dále: *„Z žádného právního předpisu, a to ani z ust. § 86 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, který vymezuje věcnou působnost povinného subjektu, nelze dovozovat, že by Zdravotní ústav takovou informací musel disponovat. Není tedy jeho povinností ji vytvářet či si ji jinak opatřovat.“*

ZÚ se sídlem v Ostravě rovněž uvedl tuto citaci z komentářové literatury: *„...povinný subjekt musí požadovanou informaci opatřit (vytvořit či jinak získat) jen tehdy, jestliže ji nemá a podle zákona (či na základě něj) je povinen informaci mít, tedy jestliže zákon existenci informace u povinného subjektu předpokládá. (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, s.70).“*

Ust. § 86 odst. (1) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů uvádí: *„... k podílení se na provádění místních programů ochrany a podpory zdraví, na vzdělávání lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků a výuce studentů v akreditovaném studijním programu v oblasti vzdělávání Všeobecné lékařství a zubní lékařství a Zdravotnické obory, jakož i k výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a k poskytování poradenských služeb a dalších služeb na úseku ochrany veřejného zdraví se zřizují zdravotní ústavy se sídlem v Ústí nad Labem a v Ostravě.“* A dále: *„Zdravotní ústavy mohou v hlavní*

činnosti dále poskytovat pracovnělékařské služby, specializovanou diagnostickou a ambulantní péči v oblastech mikrobiologie, imunologie, alergologie a parazitologie, provádět genotoxikologická a cytogenetická laboratorní vyšetření, vyšetření anti-HIV protilátek, referenční činnost, klinické hodnocení účinků léčiv, očkovacích látek a zdravotnických prostředků a ohniskovou dezinfekci, dezinsekcí a deratizaci.“

Vzhledem k tomu, že ZÚ se sídlem v Ostravě byl podle ust. § 86 odst. (1) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zřízen ke vzdělávání lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků, k výuce studentů, k výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví, k poskytování poradenských služeb a dalších služeb na úseku ochrany veřejného zdraví, k vyšetření anti-HIV protilátek atd. a vzhledem k tomu, že ZÚ se sídlem v Ostravě provádí testování na HIV, provozuje poradny HIV a nabízí vzdělávací programy v oblasti HIV/AIDS, je evidentní, že zákon existenci požadovaných informací, pokud jde o HIV/AIDS, u povinného subjektu předpokládá. V případě, že povinný subjekt požadovanou informaci nemá, tak musí požadovanou informaci opatřit (vytvořit či jinak získat).

ZÚ se sídlem v Ostravě na základě pravomocí daných zákonem a podle rozsahu vykonávaných činností „vytváří nové informace“ z dostupných aktuálních odborných poznatků v podstatě neustále, při každé poradenské nebo vzdělávací činnosti v oblasti HIV/AIDS.

ZÚ se sídlem v Ostravě dále uvedl, že sám ani ve spolupráci s jinými subjekty nezpracovával žádnou studii týkající se metod prokazování viru HIV a onemocnění, které tento virus způsobuje, a žádný obecně závazný právní předpis mu neukládá shromažďovat informace o vědeckých studiích, kterých se žadatelka domáhá.

Podle takové logiky by se ZÚ se sídlem v Ostravě mohl zabývat a vyjadřovat pouze k tématům, ke kterým zpracoval svoji studii, případně k tématům, ke kterým má k dispozici studie od jiných autorů. To však není pravda a vzhledem k velkému rozsahu

odborných činností, které ZÚ se sídlem v Ostravě vykonává, a vzhledem k obrovskému množství publikovaných vědeckých prací to ani není možné. Díky možnosti získání informací z volně přístupných vědeckých databází se proto ani nepředpokládá, že by ZÚ se sídlem v Ostravě musel všemi dostupnými informacemi disponovat a objektivně je mít. Ale jelikož je ZÚ se sídlem v Ostravě odborným pracovištěm v oblasti HIV/AIDS a ve svých propagačních materiálech se prezentuje jako „špičkové pracoviště“ v oblasti poradenství a testování HIV, tak by mělo být samozřejmostí, že jeho odborníci budou schopni požadovanou informaci opatřit (vytvořit či jinak získat) z informací jim dostupných.

ZÚ se sídlem v Ostravě veřejně prezentuje hypotézu, podle které virus HIV způsobuje AIDS, jako fakt, přestože pro ni nebyly do dnešního dne předloženy žádné vědecké důkazy. To byl také důvod, proč žadatelka po ZÚ se sídlem v Ostravě uvedení vědeckých prací, prokazujících existenci HIV, jeho kauzality k AIDS a způsoby přenosu, požadovala. V každém případě by mělo být v zájmu odborníků a zejména veřejnosti, aby si v případě pochybností o hypotéze HIV/AIDS odborníci tyto informace sami ověřili. Pokud ZÚ se sídlem v Ostravě vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS má, pak by jistě neměl být problém je předložit. ZÚ se sídlem v Ostravě se ale místo toho snaží odpovědi vyhnout a jeho odpověď *„Povinný subjekt požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.“* je velmi znepokojivá.

Pro zjednodušení dalšího postupu již žadatelka v tomto případě nebude podávat proti rozhodnutí ZÚ se sídlem v Ostravě odvolání a svoje dotazy co nejvíce zredukuje a zformuluje do nové žádosti o poskytnutí informací:

ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

- 1. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?**
- 2. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?**

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-ostrava-aids-2-web.pdf](#)
([resetheus.org](#)).

Poskytnutí informací na základě žádosti ze dne 16.2.2023

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále rovněž jako „Zdravotní ústav“ nebo „povinný subjekt“) obdržel dne 16.2.2023 prostřednictvím datové schránky Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „Zákon“) o poskytnutí následujících informací:

Pro zjednodušení dalšího postupu již žadatelka v tomto případě nebude podávat proti rozhodnutí ZÚ se sídlem v Ostravě odvolání a svoje dotazy co nejvíce zredukuje a zformuluje do nové žádosti o poskytnutí informací:

ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

- 1. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?**
- 2. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?**

Povinný subjekt nejprve sděluje, že obsahově obdobnou žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 vyřídil rozhodnutím o odmítnutí žádosti čj. ZU/03739/2023 ze dne 14.2.2023, ve kterém objasnil, že povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací a vyložil, že požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.

Ačkoliv povinný subjekt nadále trvá na důvodech, pro které žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl, vyhovuje nyní obsahově obdobné žádosti o poskytnutí informací tak, že požadované informace vytvořil a poskytuje je formou odkazu na odborné zdroje a na volně přístupné vědecké databáze (dále jen „odkazy“) uvedené níže.

Odkazy:

[Mertlíková2-poskytnutí info KV02.03.23 \(resetheus.org\)](#)

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

ZÚ se sídlem v Ostravě v odpovědi ze dne 2.3.2023 na žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

„ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

- 1. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?**
- 2. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?“**

uvedl:

„Povinný subjekt nejprve sděluje, že obsahově obdobnou žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 vyřídil rozhodnutím o odmítnutí žádosti čj. ZU/03739/2023 ze dne 14.2.2023, ve kterém objasnil, že povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací a vyložil, že požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.

Ačkoliv povinný subjekt nadále trvá na důvodech, pro které žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl, vyhovuje nyní obsahově obdobné žádosti o poskytnutí informací tak, že požadované informace vytvořil a poskytuje je formou odkazu na odborné zdroje a na volně přístupné vědecké databáze (dále jen „odkazy“) uvedené níže.

Odkazy:

- 1. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3234451/>*
- 2. <https://www.microbiologyresearch.org/content/journal/jgv/10.1099/0022-1317-83-6-1253>*
- 3. <https://www.niaid.nih.gov/news-events/experimental-hiv-vaccine-regimen-safe-ineffective-nihstudy-finds>“*

Žadatelka se v žádosti ze dne 16.2.2023 dotazovala, na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech tvrzení o existenci HIV a o tom, že HIV je původcem AIDS. Odpověď ZÚ se sídlem v Ostravě, ve které uvedl: „povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací a vyložil, že požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat“ a „Ačkoliv povinný subjekt nadále trvá na důvodech, pro které žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl“ by tedy znamenala, že ZÚ se sídlem v Ostravě vědecké důkazy, na jejichž základě uvádí tvrzení o existenci HIV a o tom, že HIV je původcem AIDS, nemá, není povinen jimi disponovat a nemá povinnost vytvářet nové informace.

Takové vyjádření ZÚ se sídlem v Ostravě, který má na základě zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, značné pravomoci v oblasti veřejného zdraví a který se v oblasti HIV/AIDS velmi aktivně angažuje (má akreditaci pro laboratorní vyšetřování HIV, které také nabízí a provádí, dále nabízí bezplatnou anonymní poradnu HIV a vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV), velmi závažné, zvláště když je zřejmé, že ani poté, co ZÚ se sídlem v Ostravě požadované informace vytvořil a poskytl žadatelce formou odkazu na odborné zdroje, tyto zdroje požadované vědecké důkazy neobsahují:

Ad 1) Odkaz

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3234451/> je na článek „*Origins of HIV and the AIDS pandemic*“ z roku 2011, který uvádí pouze souhrnné informace o HIV/AIDS, a nedá se proto považovat za vědeckou práci prokazující existenci HIV a jeho příčinnou souvislost s AIDS. Ale i v případě, že bychom tento fakt přehlédli a na odkazy v tomto článku uvedené se blíže podívali, zjistíme, že požadované vědecké důkazy neobsahují:

„A retrovirus, now termed human immunodeficiency virus type 1 (HIV-1), was subsequently identified as the causative agent of what has since become one of the most devastating infectious diseases to have emerged in recent history (Barre-Sinoussi et al. 1983; Gallo et al. 1984; Popovic et al. 1984).“

Odkaz Barre-Sinoussi et al. 1983 na studii L. Montagniera, Barre-Sinoussi a kol. „*Isolation of a T-Lymphotropic Retrovirus from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“ požadované vědecké důkazy neobsahuje, přestože jsou tito autoři považováni za objevitele viru HIV. Na tento problém poukazovali odborníci již od počátku vzniku hypotézy HIV/AIDS. Je proto pozoruhodné, že ZÚ se sídlem v Ostravě veřejně prezentuje hypotézu HIV/AIDS, jako kdyby to byl vědecky ověřený fakt. Podrobný rozbor této studie L. Montagniera, Barre-Sinoussi a kol. je např. v práci A critique of the Montagnier evidence for the HIV/AIDS

hypothesis (překlad do češtiny: Kritika Montagnierových důkazů pro hypotézu HIV/AIDS), případně v práci A CRITICAL ANALYSIS OF MONTAGNIER'S 1983 „SEMINAL“ PAPER.

Odkaz Gallo et al. 1984 je na studii „*Frequent Detection and Isolation of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and at Risk for AIDS*“. Jedním z autorů této studie je Robert C. Gallo, který údajně prokázal, že virus HIV je původcem AIDS.

Odkaz Popovic et al. 1984 je na studii „*Detection, isolation, and continuous production of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and pre-AIDS*“, jejímž spoluautorem je opět Robert C. Gallo.

Robert C. Gallo a kol. ani v jedné studii důkazy pro hypotézu, podle které virus HIV způsobuje AIDS, nepředložili. Podrobný rozbor jeho studií je uveden např. v dokumentu Has Gallo proven the role of HIV in AIDS? (překlad do češtiny: Prokázal Robert Gallo roli HIV při vzniku AIDS?).

Ad 2) Odkaz

<https://www.microbiologyresearch.org/content/journal/jgv/10.1099/0022-1317-83-6-1253> na článek „*Human immunodeficiency virus type 2*“ z roku 2002 požadované vědecké důkazy neobsahuje.

Ad 3) Odkaz <https://www.niaid.nih.gov/news-events/experimental-hiv-vaccine-regimen-safe-ineffective-nihstudy-finds> na článek „*Experimental HIV Vaccine Regimen Safe but Ineffective, NIH Study Finds*“ z roku 2023 požadované vědecké důkazy neobsahuje a je otázkou, proč jej ZÚ se sídlem v Ostravě vůbec uvedl?

Vzhledem k tomu, že ZÚ se sídlem v Ostravě nezodpověděl ani jeden dotaz, musí žadatelka zaslat znovu žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím se stejnými dotazy:

ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

3. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?

4. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-ostava-hiv-aids-3-web.pdf](#)
([resetheus.org](https://www.resetheus.org)),

Poskytnutí informací na základě žádosti ze dne 3.3.2023

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále rovněž jako „Zdravotní ústav“ nebo „povinný subjekt“) obdržel dne 3.3.2023 prostřednictvím datové schránky Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „Zákon“) o poskytnutí následujících informací:

ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

1. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?

2. Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?

Povinný subjekt nejprve sděluje, že obsahově obdobnou žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 vyřídil rozhodnutím o odmítnutí žádosti čj. ZU/03739/2023 ze dne 14.2.2023, ve kterém objasnil, že

povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací a vyložil, že požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat.

Ačkoliv povinný subjekt trval na důvodech, pro které žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl, vyhověl obsahově obdobné žádosti žadatelky ze dne 16.2.2023 tak, že požadované informace vytvořil a poskytl je odpovědí č.j. ZU/05627/2023 ze dne 2.3.2023 formou odkazu na odborné zdroje a na volně přístupné vědecké databáze.

Zdravotní ústav byl podle ustanovení § 86 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zřízen k vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek, výrobků, k vyšetřování biologického materiálu a k provádění biologických expozičních testů pro účely výkonu státního zdravotního dozoru a dále ke sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, přípravě podkladů pro hodnocení a řízení zdravotních rizik a pro činnost orgánu ochrany veřejného zdraví jako složky integrovaného záchranného systému, k podílení se na provádění místních programů ochrany a podpory zdraví, na vzdělávání lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků a výuce studentů v akreditovaném studijním programu v oblasti vzdělávání Všeobecné lékařství a zubní lékařství a Zdravotnické obory, jakož i k výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a k poskytování poradenských služeb a dalších služeb na úseku ochrany veřejného zdraví. Zdravotní ústavy mohou v hlavní činnosti dále poskytovat pracovnělékařské služby, specializovanou diagnostickou a ambulantní péči v oblastech mikrobiologie, imunologie, alergologie a parazitologie, provádět genotoxikologická a cytogenetická laboratorní vyšetření, vyšetření anti-HIV protilátek, referenční činnost, klinické hodnocení účinků léčiv, očkovacích látek a

zdravotnických prostředků a ohniskovou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci. Zdravotní ústavy též provádějí činnosti podle jiných právních předpisů.

Zdravotní ústav nevyvíjí vědeckou činnost v předmětné oblasti (HIV/AIDS), pouze v ní poskytuje zdravotní služby tím, že provozuje HIV poradny a provádí vyšetření anti-HIV protilátek. Při této činnosti postupuje s náležitou odbornou úrovní poskytování zdravotních služeb v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů. Zdravotní ústav se při své činnosti postupem lege artis v oblasti HIV/AIDS řídí zejména metodickým pokynem Ministerstva zdravotnictví ČR, aktuálně publikovaným metodickým návodem k řešení problematiky infekce HIV/AIDS v České republice www.mzcr.cz/wp-content/uploads/2023/01/Vestnik_MZ_01-2023.pdf. Tato metodika aplikuje mezinárodně přijatá doporučení ECDC a WHO/UNAIDS.

Ačkoliv povinný subjekt na základě výše uvedeného nadále trvá na důvodech, pro které obsahově obdobnou žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl, nyní **poskytuje informace odkazem na zveřejněnou informaci postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 Zákona**, a to na internetové stránky <https://resetheus.org/korespondence/>, kde jsou zveřejněny již poskytnuté informace povinných subjektů (zejména Ministerstvo zdravotnictví ČR, Akademie Věd ČR a Státní zdravotní ústav) na obsahově totožné nebo obdobné žádosti.

[E.Mertlikova3-poskytnut-info KV08.03.23 \(resetheus.org\)](#)

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Dne 3.3.2023 podala MVDr. Eva Mertlíková (dále jen „žadatelka“) žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v níž po ZÚ se sídlem v Ostravě požadovala poskytnutí odpovědi na následující dotazy:

„ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

1. *Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?*
2. *Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?“*

ZÚ se sídlem v Ostravě dne 8.3.2023 poskytl informaci odkazem na zveřejněnou informaci postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 Zákona, a to na internetové stránky spolku Resetheus z.s.: <https://resetheus.org/korespondence/>, „*kde jsou zveřejněny již poskytnuté informace povinných subjektů (zejména Ministerstvo zdravotnictví ČR, Akademie Věd ČR a Státní zdravotní ústav) na obsahově totožné nebo obdobné žádosti.*“

Pokud jde o informace poskytnuté zmiňovanými povinnými subjekty ohledně problematiky HIV/AIDS, tak Ministerstvo zdravotnictví ČR poskytlo místo vědeckých důkazů jen důkazně bezcenné články. Ministr zdravotnictví prof. MUDr. Vlastimil Válek, CSc., MBA, EBIR v odpovědi na stížnost žadatelky shledal takový postup zcela v pořádku, a dokonce uvedl, že požadované informace jsou charakteru notorií (tedy skutečností, kterou není třeba dokazovat, neboť se pokládá za všeobecně známou). Důkazně bezcenné vědecké práce poskytl i Státní zdravotní ústav a Akademie věd ČR, stejně jako ZÚ se sídlem v Ostravě v předchozí odpovědi žadatelce.

Na to, že pro hypotézu HIV/AIDS neexistují žádné vědecké důkazy, poukazují již dlouhodobě odborníci po celém světě. Důkazy pro hypotézu HIV/AIDS dosud nebyla schopna předložit ani jedna z oslovených odborných institucí v České republice.

ZÚ se sídlem v Ostravě, který se v oblasti HIV/AIDS velmi aktivně angažuje (má akreditaci pro laboratorní vyšetřování HIV, které také nabízí a provádí, dále nabízí bezplatnou anonymní poradnu HIV a

vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV), předložil jako vědecké důkazy existence HIV a toho, že HIV je původcem AIDS, jen důkazně bezcenné vědecké práce nebo se na podobně důkazně bezcenné práce, uvedené ve zveřejněných odpovědích jiných povinných subjektů, odkázal.

Pokud jde o vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS:

- a. Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě jsou přesvědčeni o tom, že zasláné/odkazované vědecké práce důkazy pro hypotézu HIV/AIDS obsahují. V takovém případě uveďte konkrétní vědecké důkazy.
- b. Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě uvedli/odkázali na důkazně bezcenné vědecké práce, protože si sami neověřili, zda tyto práce vůbec nějaké důkazy obsahují, a existence/neexistence důkazů pro hypotézu HIV/AIDS je ani nezajímá.
- c. Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě o tom, že vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS neexistují, vědí, ale nepřiznají to, a proto zaslali/se odkázali jen na důkazně bezcenné práce.

Uveďte, která z odpovědí a), b), nebo c) je správně a jaké důsledky ZÚ se sídlem v Ostravě v případě odpovědi b) nebo c) vyvodí.

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-ostrava-hiv-aids-4-web.pdf](#)
([resetheus.org](#)).

Poskytnutí informací na základě žádosti ze dne 14.3.2023

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále rovněž jako „Zdravotní ústav“ nebo „povinný subjekt“) obdržel dne 14.3.2023 prostřednictvím datové schránky Vaši žádost podle zákona č.

106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „Zákon“) o poskytnutí následujících informací:

ZÚ se sídlem v Ostravě, který se v oblasti HIV/AIDS velmi aktivně angažuje (má akreditaci pro laboratorní vyšetřování HIV, které také nabízí a provádí, dále nabízí bezplatnou anonymní poradnu HIV a vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV), předložil jako vědecké důkazy existence HIV a toho, že HIV je původcem AIDS, jen důkazně bezcenné vědecké práce nebo se na podobně důkazně bezcenné práce, uvedené ve zveřejněných odpovědích jiných povinných subjektů, odkázal.

Pokud jde o vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS:

- a. **Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě jsou přesvědčeni o tom, že zasláné/odkazované vědecké práce důkazy pro hypotézu HIV/AIDS obsahují. V takovém případě uveďte konkrétní vědecké důkazy.**
- b. **Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě uvedli/odkázali na důkazně bezcenné vědecké práce, protože si sami neověřili, zda tyto práce vůbec nějaké důkazy obsahují, a existence/neexistence důkazů pro hypotézu HIV/AIDS je ani nezajímá.**
- c. **Odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě o tom, že vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS neexistují, vědí, ale nepřiznají to, a proto zaslali/se odkázali jen na důkazně bezcenné práce.**

Uveďte, která z odpovědí a), b), nebo c) je správně a jaké důsledky ZÚ se sídlem v Ostravě v případě odpovědi b) nebo c) vyvodí.

Povinný subjekt nejprve sděluje, že obsahově obdobnou žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 vyřídil rozhodnutím o odmítnutí žádosti čj. ZU/03739/2023 ze dne 14.2.2023, ve kterém objasnil, že povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových

informací a vyložil, že požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat. Ačkoliv povinný subjekt na základě výše uvedeného nadále trvá na důvodech, pro které žádost žadatelky ze dne 7.12.2022 odmítl, když vůči žádosti ze dne 14.3.2023 mohl povinný subjekt uplatnit odmítnutí rovněž z důvodu, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory podle ustanovení § 2 odst. 4 Zákona a z důvodu ustanovení § 11b Zákona, stejně jako v předchozích dvou případech, se rozhodl nad rámec své zákonné povinnosti informace poskytnout.

Povinný subjekt žadatelce dopisem ze dne 8.3.2023 poskytl informace postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 Zákona formou odkazů na veřejně dostupné informace. Neučinil tak z důvodů označených žadatelkou v žádosti jako odpovědi b) a c), ale aby poukázal na skutečnost, že povinným subjektem poskytované zdravotní služby jsou v souladu s hlavním vědeckým názorem, že AIDS je zdravotní stav, který je způsoben infekcí HIV. Tento vědecký názor byl mimo jiné předmětem Durbanské deklarace (<https://www.nature.com/articles/35017662>), je také základem Národního programu řešení problematiky HIV/AIDS, schváleného usnesením vlády České republiky a Metodického návodu k řešení problematiky infekce HIV/AIDS v České republice vydaného Ministerstvem zdravotnictví České republiky na základě ustanovení § 80 odst. 1 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

Povinný subjekt postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 Zákona poskytuje demonstrativní výčet konkrétních vědeckých důkazů obsažených v odkazovaných vědeckých pracích:

1) Barre-Sinoussi F, Chermann JC, Rey F, Nugeyre MT, Chamaret S, Gruest J, Dauguet C, Axler-Blin C, Vezinet-Brun F, Rouzioux C, et al. 1983. Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS). *Science* 220: 868–871 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6189183>]

A retrovirus belonging to the family of recently discovered human T-cell leukemia viruses (HTLV), but clearly distinct from each previous isolate, has been isolated from a Caucasian patient with signs and symptoms that often precede the acquired immune deficiency syndrome (AIDS). This virus is a typical type-C RNA tumor virus, buds from the cell membrane, prefers magnesium for reverse transcriptase activity, and has an internal antigen (p25) similar to HTLV p24. Antibodies from serum of this patient react with proteins from viruses of the HTLV-I subgroup, but type-specific antisera to HTLV-I do not precipitate proteins of the new isolate. The virus from this patient has been transmitted into cord blood lymphocytes, and the virus produced by these cells is similar to the original isolate. From these studies it is concluded that this virus as well as the previous HTLV isolates belong to a general family of T lymphotropic retroviruses that are horizontally transmitted in humans and may be involved in several pathological syndromes, including AIDS.

<https://www.science.org/doi/10.1126/science.6189183>

2) Gallo RC, Salahuddin SZ, Popovic M, Shearer GM, Kaplan M, Haynes BF, Palker TJ, Redfield R, Oleske J, Safai B, et al. 1984. Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS. *Science* 224: 500–503 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6200936>]

Peripheral blood lymphocytes from patients with the acquired immunodeficiency syndrome (AIDS) or with signs or symptoms that frequently precede AIDS (pre-AIDS) were grown in vitro with added T-cell growth factor and assayed for the expression and release of human T-lymphotropic retroviruses (HTLV). Retroviruses belonging to the HTLV family and collectively designated HTLV-III were isolated from a total of 48 subjects including 18 of 21 patients with pre-AIDS, three of four clinically normal mothers of juveniles with AIDS, 26 of 72 adult and juvenile patients with AIDS, and from one of 22 normal male homosexual subjects. No HTLV-III was detected in or isolated from 115 normal heterosexual subjects. The number of HTLV-III

isolates reported here underestimates the true prevalence of the virus since many specimens were received in unsatisfactory condition. Other data show that serum samples from a high proportion of AIDS patients contain antibodies to HTLV-III. That these new isolates are members of the HTLV family but differ from the previous isolates known as HTLV-I and HTLV-II is indicated by their morphological, biological, and immunological characteristics. These results and those reported elsewhere in this issue suggest that HTLV-III may be the primary cause of AIDS.

<https://www.science.org/doi/10.1126/science.6200936>

Povinný subjekt plně respektuje občanské právo žadatelky hodnotit za důkazně bezcenné vědecké práce, které prošly peer review procesem renomovaných vědeckých a akademických vydavatelství, stejně jako informace poskytnuté dalšími povinnými subjekty, na které se ve stejné věci obracela (Ministerstvo zdravotnictví ČR, Akademie věd ČR, Státní zdravotní ústav).

Povinný subjekt má však na rozdíl od žadatelky odpovědnost za poskytování zdravotních služeb podle zákona, což důsledně činí.

[E.Mertlikova4-poskytnuti-info KV020.03.23\(2\)_\(resetheus.org\)](#)

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

ZÚ se sídlem v Ostravě v odpovědi ze dne 20.3.2023 mj. uvedl:

„... povinným subjektem poskytované zdravotní služby jsou v souladu s hlavním vědeckým názorem, že AIDS je zdravotní stav, který je způsoben infekcí HIV. Tento vědecký názor byl mimo jiné předmětem Durbanské deklarace (<https://www.nature.com/articles/35017662>), je také základem Národního programu řešení problematiky HIV/AIDS, schváleného usnesením vlády České republiky a Metodického návodu k řešení problematiky infekce HIV/AIDS v České republice vydaného

Ministerstvem zdravotnictví České republiky na základě ustanovení § 80 odst. 1 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.“

ZÚ se sídlem v Ostravě správně uvedl, že HIV/AIDS je vědeckým názorem. Tento názor bohužel nebyl do dnešního dne vědecky prokázán, na což poukazují vědci po celém světě. V reakci na jejich kritiku podepsalo více než 5000 odborníků Durbanskou deklaraci, podle které je HIV příčinou AIDS. V článku The Durban Declaration v časopise Nature, který ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, je toto tvrzení:

„Důkazy o tom, že AIDS je způsoben virem HIV-1 nebo HIV-2, jsou jasné, vyčerpávající a jednoznačné a splňují nejvyšší vědecké standardy^{3,4,5,6,7}.“

Když se na tyto „jasné, vyčerpávající a jednoznačné důkazy o tom, že AIDS je způsoben virem HIV-1 nebo HIV-2, které splňují nejvyšší vědecké standardy“ podíváme, zjistíme, že:

Odkaz č. 3: Článek Duesberg, HIV and AIDS z roku 1990 je komentářem v časopise *Nature* proti argumentům profesora Petera Duesberga, který dlouhodobě poukazuje na to, že hypotéza HIV/AIDS není vědecky odůvodněná. Článek bohužel žádné důkazy pro hypotézu HIV/AIDS neuvedl.

Odkaz č. 4: Odkaz <http://www.niaid.nih.gov/spotlight/hiv00/> na webovou stránku NIAID, jejíž obsah již byl odstraněn.

Odkaz č. 5: Článek HIV causes AIDS: Koch's postulates fulfilled z roku 1996 v časopise *Current Opinion in Immunology* tvrdí, že Kochovy postuláty pro HIV/AIDS byly splněny. To je velmi odvážné tvrzení vzhledem k názoru většiny virologů, kteří naopak trvají na tom, že Kochovy postuláty nelze v případě virů splnit. Autoři článku předložili jako údajný důkaz splnění Kochových postulátů v případě HIV/AIDS pouze několik epidemiologických pozorování, navíc jejich údajné důkazy prokazující spojitost mezi HIV a AIDS jsou velmi slabé.

Odkaz č. 6: Autoři článku Mortality before and after HIV infection in the complete UK population of haemophiliacs z roku 1995 v časopise *Nature* při zkoumání dat z let 1985-1992 údajně zjistili zvýšenou úmrtnost u HIV-séropozitivních hemofiliků v porovnání s HIV-séronegativními hemofiliky. Z toho vyvodili závěr, že příčinou vyšší úmrtnosti byl virus HIV. Jediným „důkazem“ pro ně byla HIV-séropozitivita, tedy testy na bázi protilátek proti HIV, které jsou nespecifické a naprosto nespolehlivé, vzhledem k tomu, že tyto testy vykazují pozitivitu i u mnoha stavů a onemocnění, které s AIDS vůbec nesouvisí, včetně hemofilie (viz dále). Autoři studie vůbec neuvažovali např. o možnosti, že zvýšená úmrtnost mohla být následkem „léčby“ zidovudinem (AZT), který se hlavně na počátku používal v toxických koncentracích a místo „léčby“ naopak příznaky AIDS vyvolával. Autoři studie poznamenali, že léčba HIV-infikovaných hemofiliků zidovudinem byla rozšířená přibližně od roku 1989. Toxická „léčba“ zidovudinem se tedy používala již před rokem 1989, a to u HIV-séropozitivních hemofiliků, což by mohlo mít za následek jejich zvýšenou úmrtnost. V každém případě, tato studie žádným důkazem kauzality HIV k AIDS rozhodně není.

Odkaz č. 7: Autoři studie Mortality associated with HIV-1 infection over five years in a rural Ugandan population: cohort study z roku 1997 v časopise *The British Medical Journal* sledovali po dobu 5 let údajný vliv HIV na úmrtnost populace v 15 vesnicích v Ugandě. Statistickým vyhodnocením dat z výsledků vyšetření krve na protilátky proti HIV a úmrtnosti zjistili, že vyšší úmrtnost byla u HIV-séropozitivních obyvatel než u HIV-séronegativních obyvatel. Z toho vyvodili závěr, že příčinou zvýšené úmrtnosti byl virus HIV.

Diagnostika onemocnění na základě vyšetření krve na protilátky proti HIV je však zcela nespolehlivá, jak již bylo uvedeno výše. Pozitivní výsledky testů na protilátky proti HIV vykazují i stavy a onemocnění, jako malárie, hemofilie, hepatitida, těhotenství, přirozeně se vyskytující protilátky, selhání ledvin, tuberkulóza, krevní transfuze, vícenásobné krevní transfuze, lipemické sérum, hemolyzované

sérum, hyperbilirubinémie, hypergamaglobulinémie, viscerální leishmanióza, Q-horečka s přidruženou hepatitidou, revmatoidní artritida, očkování proti hepatitidě B, očkování proti tetanu, očkování proti chřipce, zhoubné novotvary, vysoká hladina cirkulujících imunokomplexů, systémový lupus erythematoses a další.

Autoři studie vůbec nepřihlíželi k tomu, jaká byla skutečná příčina úmrtí, zda někdo zemřel na příznaky AIDS (které jsou však nespecifické a společně řadě dalších onemocnění, které se zejména v Africe běžně vyskytují), nebo z jiného důvodu. Stejným způsobem by autoři studie mohli vyvodit souvislost např. i mezi zvýšenou úmrtností a určitou barvou očí (zejména v případě, pokud by zkoumali bělochy, a ne černochoy), mezi zvýšenou úmrtností a určitými jmény zemřelých osob apod. Studie tedy žádným důkazem vlivu viru HIV na zvýšenou úmrtnost rozhodně není.

Je opravdu nepochopitelné, proč místo těch „jasných, vyčerpávajících a jednoznačných důkazů o tom, že AIDS je způsoben virem HIV-1 nebo HIV-2, které splňují nejvyšší vědecké standardy“, autoři deklarace předložili jen důkazně bezcenné články a studie. Stejně tak je nepochopitelné, že se pod deklaraci, která pro tvrzení, že HIV způsobuje AIDS, neuvedla ani jeden vědecký důkaz, podepsalo tolik odborníků, včetně 35 z České republiky. To už je na tom věda opravdu tak špatně, že se chybějící vědecké důkazy musí nahrazovat podpisy „odborníků“? Nebylo by prostě jednodušší ty důkazy konečně předložit a kritiky (např. na webových stránkách skupiny Rethinking AIDS je uveden seznam z roku 2012 s více než 1000 odborníky plus dalšími téměř 2000 osobami zpochybňujícími hypotézu HIV/AIDS) tak přesvědčit? Je dosud neprokázaná hypotéza HIV/AIDS „hlavním vědeckým názorem“ jen proto, že se pod ni podepsalo více „odborníků“?

ZÚ se sídlem v Ostravě dále uvedl, že vědecký názor, že AIDS je zdravotní stav, který je způsoben infekcí HIV, je „*také základem Národního programu řešení problematiky HIV/AIDS, schváleného usnesením vlády České republiky a Metodického návodu k řešení*

problematiky infekce HIV/AIDS v České republice vydaného Ministerstvem zdravotnictví České republiky na základě ustanovení § 80 odst. 1 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.“

Ani usnesení vlády ČR, ani metodický návod Ministerstva zdravotnictví ČR hypotézu HIV/AIDS neprokazují. Navíc Ministerstvo zdravotnictví ČR ve svých odpovědích žadatelům uvádí, že není vědeckou institucí a za odborné otázky nezodpovídá.

ZÚ se sídlem v Ostravě dále uvedl:

„Povinný subjekt postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 Zákona poskytuje demonstrativní výčet konkrétních vědeckých důkazů obsažených v odkazovaných vědeckých pracích:

1) Barre-Sinoussi F, Chermann JC, Rey F, Nugeyre MT, Chamaret S, Gruest J, Dauguet C, Axler-Blin C, Vezinet-Brun F, Rouzioux C, et al. 1983. Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS). Science 220: 868–871 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6189183>]

A retrovirus belonging to the family of recently discovered human T-cell leukemia viruses (HTLV), but clearly distinct from each previous isolate, has been isolated from a Caucasian patient with signs and symptoms that often precede the acquired immune deficiency syndrome (AIDS). This virus is a typical type-C RNA tumor virus, buds from the cell membrane, prefers magnesium for reverse transcriptase activity, and has an internal antigen (p25) similar to HTLV p24. Antibodies from serum of this patient react with proteins from viruses of the HTLV-I subgroup, but type-specific antisera to HTLV-I do not precipitate proteins of the new isolate. The virus from this patient has been transmitted into cord blood lymphocytes, and the virus produced by these cells is similar to the original isolate. From these studies it is concluded that this virus as well as the previous HTLV isolates belong to a general family of Tlymphotropic

retroviruses that are horizontally transmitted in humans and may be involved in several pathological syndromes, including AIDS.

<https://www.science.org/doi/10.1126/science.6189183>.“

ZÚ se sídlem v Ostravě místo demonstrativního výčtu „konkrétních vědeckých důkazů“ citoval pouze abstrakt studie „*Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS)*“ autorů F. Barre-Sinoussi, JC Chermann, L. Montagniera a kol., kteří jsou považováni za objevitele viru HIV a za tento údajný objev obdrželi v roce 2008 Nobelovu cenu za fyziologii a lékařství. Právě jejich studie, spolu se studiemi Roberta Galla a kol., by měly důkazy o HIV/AIDS obsahovat. Z abstraktu studie však není zřejmé, jaké konkrétní vědecké důkazy podle ZÚ se sídlem v Ostravě tato studie obsahuje.

Autoři studie v abstraktu uvedli, že izolovali nový retrovirus, který přenesli do kultury lymfocytů a virus produkovaný těmito buňkami byl podobný původnímu izolátu. Tento virus je údajně typickým virem typu C, pučícím z buněčné membrány.

Ze studie je však zřejmé, že autoři studie žádný nový virus neizolovali (ve smyslu oddělení částic retroviru od ostatního materiálu) a nepurifikovali, což jsou nezbytné kroky k tomu, aby nový virus mohli zkoumat. Za důkaz přítomnosti „viru“ ve vzorku autoři studie považovali zvýšenou aktivitu reverzní transkriptázy, kterou naměřili také po přenesení „viru“ do kultury lymfocytů, což považovali za důkaz přenosu viru. Kromě toho, že takový postup důkazem izolace a přenosu viru rozhodně není, v té době už bylo známo a prokázáno několika vědci (jedním z nich byl i jeden ze spoluobjevitelů reverzní transkriptázy H. Temin), že reverzní transkriptáza není specifická jen pro retroviry, ale vykytuje se i u normálních, neinfikovaných buněk.

Toho, že reverzní transkriptáza (RNA-dependentní DNA-polymeráza) není pro retroviry specifická, si byli již v roce 1972 vědomi také F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann, spoluautoři uvedené studie

„Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)“ z roku 1983, kterou ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl jako důkaz existence HIV. F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann se v roce 1972 zúčastnili setkání v Pasteurově ústavu. V dokumentu z tohoto setkání se mj. uvádí:

„Since oncogenic viruses have recently been found to contain RNA dependant DNA polymerase (10), we decided to test every other fraction of the gradient for this enzyme activity.“

„This enzymatic activity can be explained by the presence of some virus particles in these regions [sucrose density bands other than 1.16 g/ml], and since similar polymerase activity has been found in normal cells, may be mainly ascribed to the cellular enzyme.“

Skutečnosti, že reverzní transkriptáza se vyskytuje i u normálních, neinfikovaných buněk, si v té době byl vědom i Robert Gallo, který v roce 1973 uvedl: *„Many laboratories subsequently reported the detection of reverse transcriptase in extracts from normal cells.“* (Sarngadharan MG, Allaudeen HS, Gallo RC. Reverse transcriptase of RNA tumor viruses and animal cells. Methods in cancer research, 1976:3-47.).

Dále např. H. Varmus, nositel Nobelovy ceny za fyziologii a lékařství za objev buněčného původu retrovirálních onkogenů, ve své práci v časopise Science (Varmus H. Retroviruses. Science 1988;Vol 240, Issue 4858: pp. 1427-1435. doi: 10.1126/science.3287617) uvedl: *„Although reverse transcription was first encountered in the retrovirus life cycle, it is hardly unique to retroviruses (20); it is now recognized as a widespread phenomenon in eukaryotic cells and viruses (13-15).“*

To, že autoři studie virus HIV neizolovali a nepurifikovali, je zřejmé také z obrázku č. 2, který zobrazuje snímky z elektronového mikroskopu, na kterých je údajně virus HIV pučící z povrchu lymfocytu. To, že purifikace viru nebyla vůbec provedena, potvrdil i

Luc Montagnier v rozhovoru z roku 1997, v němž uvedl: „I repeat we did not purify.“ Na dotaz proč byly ve studii zveřejněny elektronmikroskopické snímky údajného HIV pocházejícího z kultury, a ne z purifikovaného materiálu o hustotě 1,16 g/ml (což by měla být hustota retrovirových částic), Luc Montagnier odpověděl, že produkce viru byla tak malá, že nebylo možné zjistit, co by mohlo být v koncentrátu viru v gradientu. Nebyl k dispozici dostatek virů. Po virových částicích prý pátrali, nejdříve ve tkáních a v biopsii. Viděli sice nějaké částice, ty ale neměly morfologii typickou pro retroviry. Byly odlišné. První částice ke zhotovení snímků se jim podařilo nalézt až po obrovském úsilí trvajícím mnoho hodin.

Charles Dauguet, odborník na elektronovou mikroskopii z Pasteurova institutu a jeden ze spoluautorů studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retrovirus from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“, uvedené ZÚ se sídlem v Ostravě jako údajný důkaz existence HIV, v rozhovoru z roku 2005 na dotaz, jak dlouho hledal v materiálu z „purifikovaného“ gradientu, než našel první snímky viru, odpověděl, že na gradientech purifikovaného viru nejprve pracoval 15 dní. Na dotaz, zda našel virové částice, Dauguet odpověděl, že v purifikovaném viru virové částice nikdy neviděli. To, co viděli po celou dobu, byly buněčné fragmenty (debris), avšak žádné virové částice.

Druhou studií, kterou ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl jako „demonstrativní výčet konkrétních vědeckých důkazů“ je studie:

„2) Gallo RC, Salahuddin SZ, Popovic M, Shearer GM, Kaplan M, Haynes BF, Palker TJ, Redfield R, Oleske J, Safai B, et al. 1984. *Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS. Science 224: 500–503* [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6200936/>]

Peripheral blood lymphocytes from patients with the acquired immunodeficiency syndrome (AIDS) or with signs or symptoms that frequently precede AIDS (pre-AIDS) were grown in vitro with added

T-cell growth factor and assayed for the expression and release of human T-lymphotropic retroviruses (HTLV). Retroviruses belonging to the HTLV family and collectively designated HTLV-III were isolated from a total of 48 subjects including 18 of 21 patients with pre-AIDS, three of four clinically normal mothers of juveniles with AIDS, 26 of 72 adult and juvenile patients with AIDS, and from one of 22 normal male homosexual subjects. No HTLV-III was detected in or isolated from 115 normal heterosexual subjects. The number of HTLV-III isolates reported here underestimates the true prevalence of the virus since many specimens were received in unsatisfactory condition. Other data show that serum samples from a high proportion of AIDS patients contain antibodies to HTLV-III. That these new isolates are members of the HTLV family but differ from the previous isolates known as HTLV-I and HTLV-II is indicated by their morphological, biological, and immunological characteristics. These results and those reported elsewhere in this issue suggest that HTLV-III may be the primary cause of AIDS.

<https://www.science.org/doi/10.1126/science.6200936>.“

ZÚ se sídlem v Ostravě místo demonstrativního výčtu „konkrétních vědeckých důkazů“ opět citoval abstrakt studie „*Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS*“. Autoři studie sice tvrdí, že virus HIV (v té době ještě nazývaný HTLV-III) byl „izolován“ od pacientů s AIDS a pre-AIDS, avšak o řádnou izolaci a purifikaci HIV se ani v tomto případě nejednalo. Izolace je definována jako oddělení objektu (HIV) od všeho ostatního, a ne jako detekce některých jevů, které jsou mu přisuzovány (aktivita reverzní transkriptázy, reakce antigen-protilátka) nebo které jsou mu podobné (retrovirové částice). Takové jevy lze použít pouze k detekci, nikoli k izolaci, a to pouze tehdy, pokud se nejprve prokáže, že každý z nich je pro daný virus specifický, a to za použití jediného platného zlatého standardu, samotného HIV, tedy „izolace HIV“. Gallo a kol. uvedli stejné experimentální postupy a zjištění jako ty, které popsali Montagnier a

kol. ve výše uvedené studii. Přitom v té době již existovaly důkazy o tom, že reverzní transkriptáza, reakce antigen-protilátka a zobrazení částic elektronovým mikroskopem nejsou pro retroviry specifické.

V tabulce 1 se uvádí: „Za pozitivní byly považovány vzorky vykazující více než jednu z následujících charakteristik: opakovaná detekce aktivity reverzní transkriptázy závislé na Mg²⁺ v tekutinách supernatantu; virus pozorovaný elektronovou mikroskopií; intracelulární exprese antigenů souvisejících s virem zjištěná pomocí protilátek od séropozitivních dárců nebo pomocí králičího antiséra proti viru HTLV-III; nebo přenos částic (detekovaných pomocí testů na reverzní transkriptázu nebo elektromikroskopickým pozorováním) na lidské T-lymfocyty z pupečnickové krve, kostní dřeně nebo periferní krve.“

Ani u jednoho vzorku nebyla provedena izolace a purifikace HIV (HTLV-III). Místo toho byla údajná pozitivita vzorků určena na základě výše uvedených nespecifických kritérií (aktivita reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie nebo reakce antigen-protilátka), a proto se z takových výsledků nedají vyvozovat žádné závěry. Kromě toho, ze 119 vzorků s AIDS nebo v ohrožení AIDS bylo pozitivních pouze 48/119 (40%) vzorků, přičemž nejnižší pozitivita vzorků byla zjištěna u kategorií zjevně nemocných pacientů: AIDS u mladistvých (37,5% pozitivita), AIDS u dospělých s Kaposiho sarkomem (30,2% pozitivita), AIDS u dospělých s oportunními infekcemi (47,6% pozitivita). Navíc z textu celé studie nikde nevyplývá, že by vyšetření vzorků bylo zaslepené.

Na obrázku č. 2 je elektronmikroskopický snímek lymfocytu od pacienta s pre-AIDS s údajnými částicemi HTLV-III, který však žádným důkazem HTLV-III (HIV) není, vzhledem k výše uvedeným problémům se snímky z elektronového mikroskopu v případě studie L. Montagniera a kol. a vzhledem k tomu, že virové částice se na základě jejich morfologie na snímcích z elektronového mikroskopu spolehlivě určit nedají. Ani v tomto případě nebyly publikovány

snímky izolovaných a purifikovaných částic HTLV-III (HIV) a z textu studie ani není zjevné, že by se její autoři o řádnou izolaci a purifikaci viru pokusili.

ZÚ se sídlem v Ostravě dále uvedl:

„Povinný subjekt plně respektuje občanské právo žadatelky hodnotit za důkazně bezcenné vědecké práce, které prošly peer review procesem renomovaných vědeckých a akademických vydavatelství, stejně jako informace poskytnuté dalšími povinnými subjekty, na které se ve stejné věci obracela (Ministerstvo zdravotnictví ČR, Akademie věd ČR, Státní zdravotní ústav).“

Označení „důkazně bezcenné vědecké práce“ pro práce, které neobsahují žádné vědecké důkazy pro určitá tvrzení, přijde žadatelce zcela adekvátní a jako prosté konstatování skutečnosti. Jiné, příhodnější a vznešenější označení pro takový druh vědeckých prací žadatelku bohužel nenapadá. To samé platí pro informace poskytnuté dalšími povinnými subjekty. Jak již bylo uvedeno výše, Ministerstvo zdravotnictví ČR se odpovědnosti za odbornou správnost dokumentů, které vydává, zříká a z dřívějších odpovědí je zřejmé, že pouze přebírá informace od ECDC, WHO apod. Akademie věd ČR v poslední odpovědi žadatelce ohledně důkazů pro hypotézu HIV/AIDS uvedla, že *„nedisponuje vědeckým personálem, který by měl potřebné odborné znalosti a mohl tak dotaz žadatelky zodpovědět. Zároveň není ani povinen takovou odborností disponovat, neboť v tomto, jak bylo řešeno výše, jeho působnost nespočívá.“* Přesto Akademie věd ČR vydává nejrůznější expertní stanoviska pro legislativní potřeby zákonodárců Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky, jako např. dokument s názvem „Viry a boj s nimi“. A Státní zdravotní ústav doposud žádný vědecký důkaz HIV/AIDS neuvedl. To se ale ZÚ se sídlem v Ostravě zajisté v odpovědích těchto povinných subjektů dočetl, když se na jejich odpovědi odkazoval.

Určitě je zajímavé, jak kvalitu vědeckých prací, které „prošly peer review procesem renomovaných vědeckých a akademických vydavatelství“, hodnotí samotní redaktoři jedněch z nejprestižnějších vědeckých časopisů a další odborníci, jako např.:

Šéfredaktor časopisu *The Lancet* dr. Richard Horton v roce 2015 uvedl:

„Argumenty hovořící proti vědě jsou jasné: velká část vědecké literatury, možná polovina, může být jednoduše nepravdivá. Věda, sužovaná studii s malou velikostí vzorků, nepatrnými výsledky, neplatnými exploračními analýzami a do očí bijícími střety zájmů, spolu s posedlostí sledovat módní trendy pochybné důležitosti, se obrátila směrem k temnotě.“

Dr. Marcia Angellová, bývalá šéfredaktorka časopisu *The New England Journal of Medicine*, v roce 2009 uvedla:

„Velké části publikovaných klinických výzkumů už prostě nelze věřit ani se nedá spoléhat na úsudek důvěryhodných lékařů či autoritativní lékařské pokyny. Tento závěr, ke kterému jsem pomalu a neochotně dospěla během dvou desetiletí svého působení ve funkci redaktora, mě nijak netěší.“

Dr. A.S. Relman, další bývalý šéfredaktor časopisu *The New England Journal of Medicine*, v roce 2002 uvedl:

„Lékařská profese je podplacena farmaceutickým průmyslem, a to nejen pokud jde o lékařskou praxi, ale také o výuku a výzkum. Akademické instituce v této zemi ze sebe nechávají dělat placené agenty farmaceutického průmyslu. Myslím, že je to ostudné.“

Richard Smith, bývalý redaktor *The British Medical Journal* se tímto tématem zabývá v článku s příhodným názvem Je na čase předpokládat, že zdravotnický výzkum je podvodný, dokud se neprokáže opak? z roku 2021.

Kamran Abbasi, výkonný redaktor časopisu *The British Medical Journal* v roce 2020 v souvislosti s COVID-19 uvedl:

„Politici a vlády potlačují vědu. Dělají to ve veřejném zájmu, prý aby urychlili dostupnost diagnostických metod. Dělají to proto, aby podpořili inovace a uvedli výrobky na trh nebývalou rychlostí. Oba tyto důvody jsou částečně věrohodné; největší podvody se zakládají na zrnku pravdy. Skutečné důvody tohoto počínání jsou však znepokojivé. Věda je potlačována kvůli politickému a finančnímu zisku. COVID-19 rozpoutal státní korupci ve velkém měřítku, která škodí veřejnému zdraví.“

Již v roce 1994 napsal statistik Douglas Altman pro časopis *The British Medical Journal* článek The scandal of poor medical research, v němž kritizoval pokračující zveřejňování nekvalitních vědeckých prací:

„Špatná kvalita mnoha lékařských výzkumů je všeobecně známá, přesto je znepokojující, že vedoucí představitelé lékařské profese se tímto problémem zabývají jen minimálně a nevyvíjejí žádné zjevné úsilí o nalezení řešení.“

Vědec a profesor medicíny na Stanfordově univerzitě John P. A. Ioannidis v článku Why Most Published Research Findings Are False z roku 2005 uvedl:

„Stále častěji se objevují obavy, že v moderním výzkumu mohou nepravdivá zjištění tvořit většinu, nebo dokonce převážnou většinu publikovaných výsledků výzkumu. To by však nemělo být překvapivé. Lze prokázat, že většina uváděných výsledků výzkumu je nepravdivá.“

Farmakolog a statistik David Colquhoun na University College London v roce 2014 zveřejnil v *Royal Society Open Science* článek, v němž Ioannidisovy argumenty podpořil:

„U nejcitovanějších randomizovaných kontrolovaných studií v nejkvalitnějších světových lékařských časopisech bylo shledáno, že míra zjištění, která se později ukázala jako chybná nebo přehnaná, činí 30%. U nerandomizovaných studií toto číslo stoupá na ohromujících pět ze šesti.“

ZÚ se sídlem v Ostravě dále uvedl:

„Povinný subjekt má však na rozdíl od žadatelky odpovědnost za poskytování zdravotních služeb podle zákona, což důsledně činí.“

Žadatelka se na ZÚ se sídlem v Ostravě obrací s následujícími dotazy:

1. Co je po odborné a právní stránce pro odborníky ZÚ se sídlem v Ostravě při poskytování zdravotních služeb v oblasti HIV/AIDS prioritou – je to důsledné dodržování zákona bez ohledu na to, že hypotéza HIV/AIDS nebyla dosud vědecky prokázána, což má v takovém případě za následek chybné diagnózy a poškozování zdraví pacientů, nebo je prioritou v první řadě zájem pacientů a léčba skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV?
2. Z jakého důvodu uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých dokumentech tvrzení, že HIV je příčinou AIDS, jako by to byl vědecky prokázaný fakt, přestože se jedná pouze o hlavní vědecký (ale dosud neprokázaný) názor?
3. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „*Barre-Sinoussi F, Chermann JC, Rey F, Nugeyre MT, Chamaret S, Gruest J, Dauguet C, Axler-Blin C, Vezinet-Brun F, Rouzioux C, et al. 1983. Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS). Science 220: 868–871* [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6189183/>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uveďte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.
4. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „*2) Gallo RC, Salahuddin SZ, Popovic M, Shearer GM, Kaplan M, Haynes BF, Palker TJ, Redfield R, Oleske J, Safai B, et al. 1984. Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS. Science 224: 500–503* [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6200936/>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uveďte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-ostrava-hiv-aids-5-web.pdf](#)
([resetheus.org](#))

ROZHODNUTÍ

V souladu s ustanovením § 15 odst. 1 a ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 Zákona se žádost žadatelky o poskytnutí informací ze dne 7.12.2022 **odmítá**, neboť povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací. Povinný subjekt požadované informace nemá a ani není povinen jimi disponovat. Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Odůvodnění:

Zdravotní ústav žádost o informace posoudil a dospěl k závěru, že nezbyvá než ji odmítnout. Je třeba konstatovat, že žádost o shora uvedené sdělení, resp. vysvětlení je svojí povahou dotazem na názory Zdravotního ústavu, proč je třeba rozhodnout o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se povinnost poskytovat informace dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací netýká. Je zjevné, že se žadatel předmětným dotazem domáhá zdůvodnění a dovysvětlení stanoviska Zdravotního ústavu ve shora uvedené věci, konkrétně pak sdělení:

- zda je pro Zdravotní ústav prioritou důsledné dodržování zákona či zájem pacientů a léčba skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV;

- z jakého důvodu Zdravotní ústav uvádí ve svých dokumentech tvrzení, že HIV je příčinou AIDS, jako by to byl vědecky prokázaný fakt, přestože se jedná pouze o hlavní vědecký, ale dosud neprokázaný názor;
- konkrétních důkazů ve dvou odkazovaných vědeckých pracích, když Zdravotním ústavem citované abstrakty těchto vědeckých studií tyto důkazy podle hodnocení žadatelky neobsahují.

Tyto dotazy a požadavky Zdravotní ústav hodnotí jako dotazy na názor ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 Zákona, podle kterého se však povinnost poskytovat informace netýká mimo jiné právě dotazů na názory povinného subjektu. Zákonná povinnost k poskytnutí informací se totiž dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozhodnutí NSS č. j. 10 As 117/2014) i odborné literatury nevztahuje na podávání dodatečných vysvětlení volby určitého postupu povinných subjektů v konkrétní věci. Podobné dotazy, včetně požadavků na interpretaci vědeckých studií, kladené v režimu Zákona je tudíž nutno dle komentářové literatury subsumovat rovněž pod dotaz na názor ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. (viz např. Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec. T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, C. H. BECK, 2016, str. 78): *„Další typovou skupinou žádostí, které lze podřadit pod dotaz na názor, jsou žádosti požadující (do)vysvětlení postupů či stanovisek povinných subjektů. Takové žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný, apod.“*

Zdravotní ústav považuje za vhodné také zdůraznit skutečnost, že podle ustanovení § 3 odst. 3 Zákona se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo

záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Zdravotní ústav za situace, kdy není vědeckou či badatelskou institucí zaměřenou na předmětnou problematiku, poptávanými informacemi sám nedisponuje, resp. nemá je objektivně zaznamenány a zachyceny na žádném nosiči ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Zdravotní ústav nemá zákonnou povinnost taková data shromažďovat. Lze tedy shrnout, že za situace, kdy požadované informace v dispoziční sféře Zdravotního ústavu nejsou (aniž by byl opačný stav jeho povinností), je Zdravotní ústav toho právního názoru, že mu nezbývá než žádost odmítnout. Takový postup je v souladu s odbornou literaturou i judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR (viz např. FUREK, A., ROTHANZL, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář. Praha: Linde. 2010, str. 407: *„Rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti by tedy mělo být vydáno vždy, pokud není žádost vyřízena poskytnutím informace (vč. odkazu na zveřejněnou informaci) nebo odložením žádosti, tedy nejen v případě aplikace důvodů podle § 7 – 11, ale též v případě neexistence požadované informace (...).“* Zcela shodně judikoval Nejvyšší správní soud ČR např. v rozhodnutí ve věci 2 As 71/2007 ze dne 2. dubna 2008: *„Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních (...), nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“*

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a ve spojení s § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu zdravotnictví ČR prostřednictvím Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

[E.Mertlikova5-rozhodnutí o odmítnutí KV06.04.23 \(resetheus.org\)](#)

Dne 27.03.2023 zaslala MVDr. Eva Mertlíková (dále jen „žadatelka“) žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelka požadovala po Zdravotním ústavu se sídlem v Ostravě (dále jen „ZÚ se sídlem v Ostravě“) poskytnutí odpovědí na následující dotazy:

- 1. Co je po odborné a právní stránce pro odborníky ZÚ se sídlem v Ostravě při poskytování zdravotních služeb v oblasti HIV/AIDS prioritou – je to důsledné dodržování zákona bez ohledu na to, že hypotéza HIV/AIDS nebyla dosud vědecky prokázána, což má v takovém případě za následek chybné diagnózy a poškozování zdraví pacientů, nebo je prioritou v první řadě zájem pacientů a léčba skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV?*
- 2. Z jakého důvodu uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých dokumentech tvrzení, že HIV je příčinou AIDS, jako by to byl vědecky prokázaný fakt, přestože se jedná pouze o hlavní vědecký (ale dosud neprokázaný) názor?*
- 3. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „Barre-Sinoussi F, Chermann JC, Rey F, Nugeyre MT, Chamaret S, Gruest J, Dauguet C, Axler-Blin C, Vezinet-Brun F, Rouzioux C, et al. 1983. Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS). Science 220: 868–871 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6189183>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uveďte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.*

4. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „2) Gallo RC, Salahuddin SZ, Popovic M, Shearer GM, Kaplan M, Haynes BF, Palker TJ, Redfield R, Oleske J, Safai B, et al. 1984. Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS. Science 224: 500–503 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6200936/>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uvedte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.

ZÚ se sídlem v Ostravě rozhodnutím ze dne 06.04.2023 žádost odmítl na základě ust. § 15 odst. 1, ve spojení s ust. § 2 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť tyto dotazy a požadavky hodnotí jako dotazy na názor ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Odůvodnění odvolání proti rozhodnutí ZÚ se sídlem v Ostravě

ZÚ se sídlem v Ostravě v odpovědi ze dne 20.03.2023 uvedl, že „povinným subjektem poskytované zdravotní služby jsou v souladu s hlavním vědeckým názorem, že AIDS je zdravotní stav, který je způsoben infekcí HIV.“ A dále: „Povinný subjekt má však na rozdíl od žadatelky odpovědnost za poskytování zdravotních služeb podle zákona, což důsledně činí.“

ZÚ se sídlem v Ostravě v odpovědi ze dne 20.03.2023 dále údajně poskytl „demonstrativní výčet konkrétních vědeckých důkazů obsažených v odkazovaných vědeckých pracích“ s uvedením citací abstraktů 2 vědeckých prací.

Citace abstraktů vědeckých prací však „demonstrativním výčtem konkrétních vědeckých důkazů“ není. ZÚ se sídlem v Ostravě na jedné straně tvrdí, že uvedené 2 vědecké práce konkrétní vědecké důkazy obsahují, avšak žádné z nich ve skutečnosti neuvedl a dotazy na uvedení vědeckých důkazů tedy nezodpověděl.

Vzhledem k tomu, že ZÚ se sídlem v Ostravě se v oblasti HIV/AIDS aktivně angažuje (provádí laboratorní vyšetření na HIV, nabízí bezplatnou anonymní poradnu HIV a vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV), pak by veřejnost zajiště měla být informována o tom, zda ZÚ se sídlem v Ostravě v oblasti HIV/AIDS vychází z vědeckých důkazů, nebo zda postupuje podle hlavního vědeckého „názoru“ (pro který však neuvedl žádné vědecké důkazy) a „důsledně poskytuje zdravotní služby podle zákona“, které vycházejí z tohoto neprokázaného vědeckého „názoru“.

Dotaz č. 1 není dotazem na názor povinného subjektu, ale dotazem na to, na základě jakých kritérií ZÚ se sídlem v Ostravě při testování, poradenství a vzdělávání v oblasti HIV/AIDS postupuje. Veřejnost má zajiště právo vědět, zda povinný subjekt důsledně dodržuje zákon za cenu toho, že vychází z hypotézy, pro kterou neexistují žádné vědecké důkazy, nebo zda má na prvním místě zájem pacientů a léčbu skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV.

Dotaz č. 2 dotazem na názor povinného subjektu rovněž není. Jedná se o dotaz na uvedení důvodu, proč ZÚ se sídlem v Ostravě uvádí tvrzení o HIV/AIDS, jako by to byl vědecky prokázaný fakt, přestože pro hypotézu HIV/AIDS neexistují žádné vědecké důkazy. Veřejnost má jistě právo vědět, proč jsou v dokumentech ZÚ se sídlem v Ostravě uvedena vědecky neprokázaná a tedy nepravdivá tvrzení.

Ani dotazy č. 3 a 4 dotazy na názor povinného subjektu nejsou. ZÚ se sídlem v Ostravě tvrdí, že v uvedených 2 vědeckých pracích vědecké důkazy obsaženy jsou, ale přitom ani jeden z těchto údajných důkazů pro hypotézu HIV/AIDS dosud nepředložil.

S ohledem na výše uvedené žadatelka požaduje, aby nadřízený orgán zrušil rozhodnutí ZÚ se sídlem v Ostravě o odmítnutí žádosti (č. jednací: ZU/09365/2023, č. spisu: S-ZU/08124/2023 ze dne

06.04.2023), řízení v tomto rozsahu zastavil a současně rozhodnutím přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadatelce poskytnout.

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[odvolani-zu-se-sidlem-v-ostrave-hiv-aids-2-web.pdf \(resetheus.org\)](#)

Postoupení odvolání pro nepříslušnost, ZU/11217/2023

Ministerstvu zdravotnictví (dále také jen „ministerstvo“) bylo podle § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), doručeno stanovisko Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě (dále jen „Ústav“) k odvolání MVDr. Evy Mertlíkové **proti rozhodnutí Ústavu ze dne 6. dubna 2023, zn. ZU/09365/2023**, o odmítnutí poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále také jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), (dále jen „napadené rozhodnutí“), spolu se spisovou dokumentací.

Ústav tímto rozhodnutím odmítl žádost o informaci podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v rozhodném znění.

Ministerstvo zdravotnictví věc posoudilo a vydává toto

USNESENÍ

Ministerstvo zdravotnictví shora uvedenou věc odvolání MVDr. Evy Mertlíkové proti napadenému rozhodnutí **podle § 12 správního řádu postupuje Úřadu pro ochranu osobních údajů k dalšímu řízení a rozhodnutí z důvodu vlastní věcné nepříslušnosti.**

Odůvodnění:

Ministerstvo zkoumalo svoji věcnou příslušnost k rozhodnutí o odvolání podle § 86 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 178 správního řádu a dospělo k závěru, že k posouzení a vydání odvolacího rozhodnutí není věcně příslušné ve smyslu § 10 správního řádu.

Podle § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím je věcně příslušným odvolacím správním orgánem Úřad pro ochranu osobních údajů. Proto ministerstvo postupuje předmětnou věc podle § 12 správního řádu Úřadu pro ochranu osobních údajů. Proti tomuto usnesení není dle § 76 odst. 5 správního řádu přípustný opravný prostředek.

Současně ministerstvo v příloze přikládá veškerou elektronickou dokumentaci, kterou od Zdravotního ústavu obdrželo.

Odvolatelce je zasíláno toto postoupení na vědomí, bez příloh.

[https://drive.google.com/file/d/1xMo90wbuvMWHCEI4d2CnHvv8oB9ci7I5/view?usp=share link](https://drive.google.com/file/d/1xMo90wbuvMWHCEI4d2CnHvv8oB9ci7I5/view?usp=share_link)

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle § 20 odst. 4 a 5, § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatelky o informace paní MVDr. Evy Mertlíkové (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě, Partyzánské náměstí 2633/7, 702 00 Ostrava, ze dne 6. 4. 2023, č. j. ZU/09365/2023, o odmítnutí žádosti o informace ze dne 27. 3. 2023 takto:

V souladu s § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozhodnutí Zdravotního ústavu se

sídlem v Ostravě, Partyzánské náměstí 2633/7, 702 00 Ostrava, ze dne 6. 4. 2023, č. j. ZU/09365/2023, o odmítnutí žádosti **potvrzuje a žadatelčino odvolání se zamítá.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatelka požádala dne 27. 3. 2023 Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále jen „povinný subjekt“) o poskytnutí následujících informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“):

- 1. Co je po odborné a právní stránce pro odborníky ZÚ se sídlem v Ostravě při poskytování zdravotních služeb v oblasti HIV/AIDS prioritou – je to důsledné dodržování zákona bez ohledu na to, že hypotéza HIV/AIDS nebyla dosud vědecky prokázána, což má v takovém případě za následek chybné diagnózy a poškozování zdraví pacientů, nebo je prioritou v první řadě zájem pacientů a léčba skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV?*
- 2. Z jakého důvodu uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých dokumentech tvrzení, že HIV je příčinou AIDS, jako by to byl vědecky prokázaný fakt, přestože se jedná pouze o hlavní vědecký (ale dosud neprokázaný) názor?*

3. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „Barre-Sinoussi F, Chermann JC, Rey F, Nugeyre MT, Chamaret S, Gruest J, Dauguet C, Axler-Blin C, Vezinet-Brun F, Rouzioux C, et al. 1983. Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS). *Science* 220: 868–871 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6189183/>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uvedte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.
4. ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl, že vědecká práce „2) Gallo RC, Salahuddin SZ, Popovic M, Shearer GM, Kaplan M, Haynes BF, Palker TJ, Redfield R, Oleske J, Safai B, et al. 1984. Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS. *Science* 224: 500–503 [<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6200936/>]“ obsahuje konkrétní vědecké důkazy [pro hypotézu HIV/AIDS]. Místo uvedení konkrétních důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakt studie. Uvedte, prosím, konkrétní vědecké důkazy.

(Dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 6. 4. 2023, č. j.

ZU/09365/2023, žadatelčinu žádost odmítl podle § 2 odst. 4 InfZ.

Povinný subjekt v rozhodnutí uvádí, že žadatelčinu žádost vyhodnotil jako dotaz na názor a odkázal např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 117/2014 z něhož vyplývá, že zákonná povinnost poskytování informací se nevztahuje na podávání dodatečných vysvětlení, volby určitého postupu povinného subjektu v konkrétní věci, dotazy či požadavky na interpretaci vědeckých studií. Povinný subjekt dále uvádí, že není vědeckou či badatelskou institucí zaměřenou na předmětnou problematiku a požadovanými informacemi nedisponuje, nemá je zaznamenány na žádném nosiči a nemá zákonnou povinnost jimi disponovat.

[3] Proti rozhodnutí povinného subjektu podala žadatelka dne 13. 4. 2023 odvolání, které povinný subjekt spolu se správním spisem nejprve postoupil dne 25. 4. 2023, č.j. ZU/11217/2023 Ministerstvu zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví postoupilo dne 19. 5. 2023 žadatelčino odvolání spolu se spisovým materiálem Úřadu usnesením č.j. MZDR 14391/2023-2/PRO.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[4] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení a k rozhodnutí o žadatelčině odvolání v předmětné věci.

[5] Podle ustanovení § 20 odst. 5 InfZ platí, že nelze-li podle ustanovení § 178 správního řádu, nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad.

[6] Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě je státní příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je Ministerstvo zdravotnictví. Jeho působnost upravuje § 86 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). Ve výše uvedeném ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví se k působnosti povinného subjektu uvádí, že *„k vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek, výrobků, k vyšetřování biologického materiálu a k provádění biologických expozičních testů pro účely výkonu státního zdravotního dozoru a dále ke sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, přípravě podkladů pro hodnocení a řízení zdravotních rizik a pro činnost orgánu ochrany veřejného zdraví jako složky integrovaného záchranného systému, k podílení se na provádění místních programů ochrany a podpory zdraví, na vzdělávání lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků a výuce*

*studentů v akreditovaném studijním programu v oblasti vzdělávání Všeobecné lékařství a zubní lékařství a Zdravotnické obory, jakož i k výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a k poskytování poradenských služeb a dalších služeb na úseku ochrany veřejného zdraví se **zřizují zdravotní ústavy se sídlem v Ústí nad Labem a v Ostravě.***“ (pozn vyznačeno Úřadem). Kromě uvedených činností, mohou zdravotní ústavy poskytovat pracovnělékařské služby, specializovanou diagnostickou a ambulantní péči v zákonech uvedených oblastech, dále mohou provádět genotoxikologická a cytogenetická vyšetření, vyšetření anti-HIV protilátek, referenční činnost, klinické hodnocení účinků léčiv, očkovacích látek a zdravotnických prostředků a další.

[7] Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě je povinným subjektem dle § 2 odst. 1 InfZ.

[8] Úřad dále posoudil, zda lze určit nadřízený orgán Státního zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě podle ustanovení § 178 správního řádu. Judikatura Nejvyššího správního soudu již dříve vyslovila, že toto ustanovení je nezbytné interpretovat prizmatem předmětu úpravy správního řádu dle jeho úvodního ustanovení § 1 a 3, podle nichž správní řád upravuje postup správních orgánů při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy a nevztahuje se mimo jiné na právní jednání prováděná správními orgány, tedy na správu nevrchnostenskou. Pro určení nadřízeného orgánu podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu je proto třeba pozitivní zákonné úpravy, kdy zákon musí určit orgán, který má být nadřízeným správním orgánem jiného správního orgánu, nebo orgán, který má rozhodovat o odvolání, popřípadě orgán, který má nad jiným správním orgánem vykonávat dozor. Tuto vlastnost nelze pouze dovozovat. Úřad nezjistil, že by Zdravotnický ústav se sídlem v Ostravě vykonával veřejnou správu autoritativními formami, na jejichž procesní realizaci dopadá správní řád (tzv. vrchnostenskou veřejnou správu). Úřad nezjistil, že by nějaký zákon stanovil jeho nadřízený orgán v procesním postavení správního orgánu ani orgán, který by nad ním

měl vykonávat dozor v instančním slova smyslu (ve světle soudní judikatury nutno odlišit od dohledu zřizovatelského či odborného). Správním orgánem, který realizuje působnost v oblasti veřejné správy ve smyslu ustanovení § 1 správního řádu, je Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě prakticky jen při vyřizování agendy dle InfZ. Ani způsobem podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu nelze nadřízený orgán Zdravotnického ústavu se sídlem v Ostravě určit, neboť orgán, jenž by byl příslušný rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí Zdravotnického ústavu se sídlem v Ostravě v procesním postavení správního orgánu ve smyslu správního řádu, žádný zákon nestanovuje.

[9] Vzhledem k tomu, že dle kritérií vymezených § 178 správního řádu nelze nadřízený orgán Zdravotnického ústavu se sídlem v Ostravě určit, je tímto nadřízeným orgánem věcně příslušným k rozhodnutí o žadatelčině odvolání Úřad.

III.

Věcné posouzení odvolání

[10] Odvolání bylo podáno v odvolací lhůtě, tj. je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatelka domáhá.

[11] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Právní rámec

Obecný princip realizace práva na informace

[12] Obecným principem práva na informace, který vyplývá z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), a který je promítnut i do InfZ, je zpřístupňování v zásadě všech

informací, které se vztahují k působnosti (činnosti) povinných subjektů s tím, že jakékoliv omezení tohoto přístupu, pokud má být ústavně konformní, musí být stanoveno zákonem (tzv. formální podmínka) a zároveň musí být „nezbytné“ (tzv. materiální podmínka), přičemž obě uvedené podmínky, tj. formální a materiální, vyplývají z článku 4 odst. 4 Listiny a ve vztahu k právu na informace také z článku 17 odst. 4 Listiny.

[13] Tzv. formální podmínka pro omezení přístupu k informacím je zakotvena v ustanovení § 7 až § 11 InfZ, tedy vymezením tzv. zákonných důvodů pro neposkytnutí informace (případně ji lze nalézt i v jiných právních předpisech), která ruku v ruce jde s jasným požadavkem, aby každé takovéto omezení bylo učiněno správním rozhodnutím, tak tzv. materiální podmínka je vtělena do ustanovení § 12 InfZ v podobě příkazu restriktivní interpretace i aplikace zákonných důvodů pro omezení přístupu k informacím.

K ustanovení § 2 odst. 4 InfZ:

[14] Ustanovení § 2 odst. 4 bylo do InfZ včleněno zákonem č. 61/2006 Sb., v jehož důvodové zprávě se uvádí: *„Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak pokud již povinný subjekt určitý dokument*

vypracoval a má tedy informaci k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů.“ (viz sněmovní tisk č. 991, 4. volební období 2002–2006, digitální repozitář, www.psp.cz).

[15] Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 1 As 28/2010-86 ze dne 17. 6. 2010 konstatoval, že „Účelem výluky dotazů na názor povinného subjektu z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto osob apod. **Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů.** Vyhodnocení získaných informací je plně na žadatelích o informace, neboť tím je naplněn samotný cíl práva na informace (tj. politického práva zaručeného ústavním pořádkem), tedy vnější kontrola veřejné moci ze strany jednotlivců.“

[16] Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 3 As 55/2014–33 ze dne 11. 12. 2014 k ustanovení § 2 odst. 4 akcentoval, že „ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. je třeba vykládat dle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod. Podle názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v citovaném rozsudku **nelze § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. vykládat tak, že dopadá na objektivně existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu a jejichž obsahem je vyjádření názoru povinného subjektu na určitou věc. Výluka z práva na informace obsažená v citovaném ustanovení se tak týká pouze těch názorů povinného subjektu, které dosud nebyly formálně zaujaty.** Nejvyšší správní soud zde současně zdůraznil, že je nerozhodné, do jaké míry je požadovaná informace závazná, a to ať

již pro služebně podřízené osoby či instančně podřízené správní orgány, nebo pro adresáty veřejné správy. Stejně tak není rozhodné, zda se jedná o názor oficiální, vyjádřený (resp. schválený) představenými osobami povinného subjektu, či o názor zaujatý úředními osobami, které se dané problematice věnují, aniž by měl „punc“ názoru oficiálního.“

[17] Dle doktríny je nutné rozlišovat dvě situace, tedy na jedné straně žádost o sdělení názoru na určitou záležitost, který povinný subjekt má dle požadavku teprve zaujmout, a na straně druhé žádost o poskytnutí informace o názoru, který povinný subjekt jako svůj názor již zaujal (resp. podle tvrzení žadatele tak učinil) a ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 InfZ zaznamenal. Pouze v prvním případě se totiž bude jednat o situaci předvídanou § 2 odst. 4 zmíněného zákona, zatímco v případě druhém bude žádost směřovat k poskytnutí již existující, a tedy obecně vydatelné informace. **Jestliže se žadatel domáhá stanoviska, které dle jeho tvrzení již bylo zaujato, a pokud povinný subjekt toto stanovisko skutečně zaujal a zaznamenal, pak přestože se jedná o jeho názor na určitou záležitost, nebude možné uplatnit ustanovení § 2 odst. 4 InfZ a zaujaté stanovisko bude třeba poskytnout.** Naopak pokud vyžádané stanovisko dosud zaujato nebylo, tj. informace nevznikla, avšak žadatel se domnívá, že ano, směřuje žádost k poskytnutí neexistující informace a žádost bude třeba z tohoto důvodu odmítnout. Pokud však žadatel požaduje, aby takové stanovisko bylo k podané žádosti teprve zaujato, pak se skutečně jedná o dotaz na názor a žádost bude vyřizována dle ustanovení § 2 odst. 4 InfZ. Lze tedy shrnout, že **z hlediska ustanovení § 2 odst. 4 je relevantní jen to, zda stanovisko bylo zaznamenáno jako informace. Pokud ano, nelze toto ustanovení pro odmítnutí žádosti aplikovat** (srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 76-77).

[18] Žádosti požadující „(do)vysvětlení“ postupů či stanovisek povinných subjektů lze též podřadit pod dotaz na názor. Takové žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný apod. I v těchto případech platí, že povinný subjekt může žadateli „trpělivě vysvětlovat“, může však též žádost s odkazem na § 2 odst. 4 citovaného zákona odmítnout (srov. bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014- 64). V tomtéž rozsudku Nejvyšší správní soud připomněl, že žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojít proti rozhodnutím či postupům správních orgánů, s nimiž nesouhlasí (srovnej dále s FUREK, A.; ROTHANZL, L.; JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 76-79). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018, konstatoval, že ustanovení § 2 odst. 4 citovaného zákona brání povinný subjekt před tím, aby se na něj žadatelé v režimu informačního zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení výkladu správním orgánem vydaného rozhodnutí, vysvětlení výstupů z jeho činnosti apod. K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 6. 2019, č. j. 7 As 95/2019. Z hlediska hmotněprávního může být žádost odmítnuta na základě ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, jsou-li splněny dvě podmínky: **požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje** (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3, případně v době podání žádosti u povinného subjektu již „neexistuje“) a **současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat**, přičemž ta může být dána nejen výslovně, ale může též nepřímo vyplývat z jiných právních povinností (srov.

FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 63).

[19] Lze tedy shrnout, že ustanovení § 2 odst. 4 InfZ vylučuje z povinnosti poskytovat informace dotazy na názory v blíže nespecifikovaných věcech, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Smyslem InfZ je veřejná kontrola činnosti povinného subjektu ze strany veřejnosti, nikoli vysvětlování stanovisek a výstupů z jeho činnosti, vytváření názoru či provádění různých výkladů, vytváření nových informací či odpovědi na dotazy na budoucí činnost povinných subjektů. Podpůrně lze odkázat na praktický komentář k výše uvedenému ustanovení InfZ, který uvádí, že účelem tohoto ustanovení je **„bránit povinné subjekty před tím, aby byly na základě žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím povinny zaujímat stanoviska v blíže nespecifikované věci, dále vysvětlovat výstupy ze své činnosti (např. úkony ve správním řízení), provádět právní výklady, vytvářet či obstarávat nové informace (právní či věcné expertizy, analýzy dat shromážděných při své rozhodovací činnosti apod.), jimiž nedisponují a nejsou povinny disponovat“** (srov. JELÍNKOVÁ, J.; TUHÁČEK, M. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. Praktický komentář. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2023, s. 25).

[20] Z judikatury je třeba dále připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu z 19. 10. 2011, č.j. NSS 1 As 107/2011-70, kdy soud v bodu 24 uvádí, že *„Nejvyšší správní soud je toho názoru, že výluka z práva na informace obsažená v § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se týká pouze těch názorů povinného subjektu, které dosud nebyly formálně zaujaty. Slovem formálně přitom není myšlen žádný formalizovaný postup utváření názoru uvnitř povinného subjektu, nýbrž zachycení názoru (tedy informace) na jakýkoliv nosič (k tomu srov. § 3 odst. 3 zákona o*

svobodném přístupu k informacím obsahující definici informace).
Nedopadá tak na případy, kdy názory povinného subjektu byly zachyceny např. na list papíru, v elektronickém dokumentu atp.“

Aplikace na předmětný případ

K žadatelčiným námitkám stran chybné aplikace ust. § 2 odst. 4 InfZ

[21] Žadatelka uvádí, že povinný subjekt se v oblasti HIV/AIDS aktivně angažuje a veřejnost by měla být informována o tom, zda v této oblasti vychází z vědeckých důkazů. Žadatelka dále uvádí, že dotaz z bodu 1 žádosti není dotazem na názor, ale otázkou na základě jakých kritérií povinný subjekt postupuje při testování, poradenství a vzdělávání v oblasti HIV/AIDS. Žadatelka dále uvádí, že „veřejnost má zajisté právo vědět, zda povinný subjekt důsledně dodržuje zákon za cenu toho, že vychází z hypotézy, pro kterou neexistují žádné vědecké důkazy, nebo zda má na prvním místě zájem pacientů a léčbu skutečné příčiny příznaků „AIDS“, pokud příčinou není HIV.“ Žadatelka tvrdí, že dotaz z bodu 2 žádosti také není dotazem na názor, ale na důvod, proč povinný subjekt uvádí tvrzení o HIV/AIDS jako by to byl vědecky prokázaný fakt. Žadatelka dále k tomuto bodu žádosti uvádí, že „veřejnost má jistě právo vědět, proč jsou v dokumentech ZÚ se sídlem v Ostravě uvedena vědecky neprokázaná, a tedy nepravdivá tvrzení.“ Žadatelka dále uvádí, že ani dotazy z bodů 3 a 4 nejsou dotazy na názor. Žadatelka tvrdí, že povinný subjekt uvádí, že ve dvou, jím uvedených odborných pracích jsou obsaženy vědecké důkazy, aniž by je dle žadatelky povinný subjekt předložil.

Úřad k výše uvedeným námitkám žadatelky uvádí následující:

[22] Úřad shledal, že ze znění žádosti je zcela zřejmé, že žadatelka po povinném subjektu fakticky žádá reakci na svoji polemiku s jeho činností v oblasti HIV/AIDS. Žadatelka zároveň ve své žádosti vychází z vlastního závěru, zpochybňující HIV/AIDS a formulací své

žádosti hodlá s povinným subjektem vyvolat polemiku o učiněném závěru. Ze znění žádosti je patrné, že jde fakticky o dotazy na interpretaci povinným subjektem již v minulosti předložených studií, případně jde o dotaz na názor k žadatelčině přesvědčení, že příčinou příznaků AIDS není HIV a nutno dodat, že k tomu InfZ skutečně neslouží.

[23] Úřad v této souvislosti i s ohledem na závěry doktríny připomíná, že za znění žádosti je plně zodpovědný žadatel („[...] **za formulaci předmětu žádosti je tedy zcela „odpovědný“ žadatel a na povinný subjekt proto tuto odpovědnost nelze „přenášet“ tím, že by musel předmět žádosti sám „dedukovat“ z žadatelem poskytnutých dílčích či nepřesných údajů a pod rizikem neúspěchu při případném řešení stížnosti podle § 16a poskytovat informace, na které se dle jeho názoru žádost snad vztahuje.**“ (FUREK, A.; ROTHANZL, L.; JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016).

[24] Ostatně skutečnost, že žadatelka po povinném subjektu fakticky žádá zaujetí názoru, je zřejmá ze samotné textace položených otázek, přičemž tuto skutečnost žadatelka sama potvrzuje svými odvolacími námitkami, kdy připouští, že se táže na důvody, které např. povinný subjekt vedly k závěrům, uvedeným v dokumentech, které žadatelce v minulosti předložil.

[25] Současně je nutno konstatovat, že výjimka zakotvená v ustanovení § 2 odst. 4 InfZ dopadá také na ty případy, kdy žadatelé po povinném subjektu žádají do-odůvodňování již dříve těmito povinnými subjekty publikovaných závěrů. Ani k tomu však InfZ neslouží. Z textace žadatelčiny žádosti je však zřejmé, že tzv. „do-odůvodnění“ již publikovaných závěrů po povinném subjektu skrze předmětnou žádost požaduje. Povinný subjekt však není vědeckým či badatelským pracovištěm, do jehož působnosti by náleželo zdůvodňování výstupů ze své činnosti na podkladě žádostí podaných dle InfZ.

[26] Úřad dále důrazně upozorňuje, že InfZ není prostředkem k vyvolávání polemiky s názory, které si žadatelé o informace učinili na určitou problematiku, byť je tato snaha o vyvolání polemiky ad post zdůvodňována veřejným zájmem. Ze znění žadatelčiny žádosti je zcela zřejmé, že je motivována svým soukromým zájmem a nesouhlasem s činností povinného subjektu v oblasti HIV/AIDS.

[27] Úřad k žadatelčiny námítkám dále konstatuje, že povinný subjekt dostatečným způsobem zdůvodnil, jakým způsobem by povinný subjekt byl nucen vytvářet závěry spekulativního charakteru, přičemž k této činnosti InfZ neslouží. Povinný subjekt také v nyní napadeném rozhodnutí řádným způsobem popsal, jak dospěl k závěru, že jednotlivé body žadatelčiny žádosti jsou dotazem na názor. Úřad připomíná, že předmětné ustanovení InfZ umožňuje povinnému subjektu odmítnout žádost i tehdy, kdy je povinný subjekt na podkladě žádosti nucen zastávat stanovisko k blíže nespecifikovaným věcem, což je případ i nynější žádosti. Povinnému subjektu nepřísluší vést polemiky nad věcnou správností svých stanovisek a vědeckých publikací či nad zdroji, z nichž tyto vychází. Úřad proto shledává, že povinný subjekt předmětnou žádost důvodně odmítl s odkazem na ust. § 2 odst. 4 InfZ. **Úřad shledává žadatelčiny námítky stran chybné aplikace předmětného ustanovení InfZ jako nedůvodné.**

[28] Úřad nad rámec žadatelčiny námítky upozorňuje na skutečnost, že povinný subjekt v poučení nyní napadeného rozhodnutí chybně uvedl jako odvolací orgán Ministerstvo zdravotnictví. Úřad v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že věcně příslušným nadřízeným orgánem povinného subjektu pro řízení dle InfZ je Úřad. Toto pochybení však není vadou, pro kterou by bylo možné označit rozhodnutí povinného subjektu za nezákonné a bylo by nutné jej pro toto pochybení rušit. Úřad nicméně upozorňuje povinný subjekt, aby v dalších rozhodnutích upravil poučení v tom smyslu, že věcně příslušným odvolacím orgánem je Úřad.

IV.

Závěr

[29] Úřad na základě posouzení všech relevantních skutečností dospěl k závěru, že žadatelčino odvolání není důvodné, neboť rozhodnutí povinného subjektu bylo shledáno po právní a skutkové stránce přezkoumatelným a v souladu s právními předpisy. Proto byl dán základ pro postup Úřadu podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, podle kterého odvolací orgán odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí, nejsou-li dány důvody pro postup jiný.

[30] Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu, nelze odvolat.

[priloha_1216427178_0_o_zdravotni-ustav-ostrava-x-em_zruseni_vraceni_2333_23-web.pdf \(resetheus.org\)](#)

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě provádí testování na HIV, provozuje poradnu HIV a nabízí vzdělávací program zaměřený na prevenci HIV. Předchozí žádosti o uvedení vědeckých důkazů, na základě kterých ZÚ se sídlem v Ostravě uvádí veřejně svá tvrzení o existenci HIV a o tom, že HIV je původcem AIDS, však v rámci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, opakovaně odmítl zodpovědět.

Uved'te, prosím, konkrétně na které odborníky ZÚ se sídlem v Ostravě je možné se obrátit, kteří jsou schopni vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS předložit.

Předem děkuji

MVDr. Eva Mertlíková

[zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-se-sidlem-v-ostrave-hiv-aids-odbornici.pdf \(resetheus.org\)](https://resetheus.org/zadost-o-poskytnuti-informaci-zu-se-sidlem-v-ostrave-hiv-aids-odbornici.pdf)

Poskytnutí informací na základě žádosti ze dne 17.07.2023

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě (dále rovněž jako „Zdravotní ústav“ nebo „povinný subjekt“) obdržel dne 17.07.2023 prostřednictvím datové schránky Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „Zákon“) o poskytnutí následujících informací:

Uvedte, prosím, konkrétně na které odborníky ZÚ se sídlem v Ostravě je možné se obrátit, kteří jsou schopni vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS předložit.

K žádosti sdělujeme, že na poradenství v oblasti HIV/AIDS se specializuje MUDr. Ivan Tomášek, vedoucí oddělení podpory zdraví v Centru zdravotnických služeb.

https://drive.google.com/file/d/1v5OZ7FxfMzjiShB_vltRW8Za9a5kZmq/view?usp=sharing

Dotaz zasláný MUDr. Ivanu Tomáškovi:

Vážený pane doktore,

obracím se na Vás s dotazem ohledně problematiky HIV/AIDS.

Na Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě jsem zaslala žádosti o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tohoto znění:

„ZÚ se sídlem v Ostravě ve svých materiálech uvádí tvrzení o HIV, jakožto původci onemocnění AIDS, avšak nikde neuvádí odkazy na vědecké práce, které by tato tvrzení prokazovaly.

1. *Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o existenci HIV?*
2. *Na základě jakých vědeckých důkazů uvádí ZÚ se sídlem v Ostravě svá tvrzení o tom, že HIV je původcem AIDS?“*

ZÚ se sídlem v Ostravě na tyto dotazy v rámci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, odmítl odpovědět, resp. konkrétní vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS neuvedl.

Na dotaz, na které z odborníků ZÚ se sídlem v Ostravě se mohu obrátit, mě odkázali na Vás. Doufám tedy, že mi se zodpovězením těchto dotazů pomůžete.

Předem Vám děkuji za odpověď, s pozdravem

MVDr. Eva Mertlíková

Vážená paní doktorko,

informace poskytnuté vám Zdravotním ústavem se sídlem Ostravě na základě vašich žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. v záležitosti důkazů existence HIV/AIDS jsou mi, stejně jako mým kolegyním a kolegům, známy z interní komunikace při přípravě odpovědí.

Domnívám se, že jste obdržela vše podstatné, proto si dovoluji na ně odkázat.

Děkuji za pochopení.

S pozdravem,

MUDr. Ivan Tomášek

Vážený pane doktore,

děkuji Vám za odpověď.

ZÚ se sídlem v Ostravě uvedl jako důkazy existence HIV a toho, že HIV je původcem AIDS, odkazy na 2 články se souhrnnými informacemi o HIV/AIDS a odkaz na článek o neúčinné vakcíně proti AIDS, dále se odkázal na Metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví ČR, na zveřejněnou informaci na stránkách spolku Resetheus (který poukazuje na neexistenci důkazů pro hypotézu HIV/AIDS), na Durbanskou deklaraci, na Národní program řešení problematiky HIV/AIDS, na Metodický návod k řešení problematiky infekce HIV/AIDS v České republice a nakonec na „demonstrativní výčet konkrétních vědeckých důkazů“ ve vědeckých pracích „*Isolation of a T-lymphotropic retrovirus from a patient at risk for acquired immune deficiency syndrome (AIDS)*“ a „*Frequent detection and isolation of cytopathic retroviruses (HTLV-III) from patients with AIDS and at risk for AIDS*“. Místo konkrétních vědeckých důkazů však ZÚ se sídlem v Ostravě citoval pouze abstrakty těchto studií a následnou žádost o uvedení konkrétních vědeckých důkazů odmítl.

Žádný z těchto zdrojů bohužel důkazy pro hypotézu HIV/AIDS nepředstavuje a to, že je považujete za „vše podstatné“, co jsem dosud od ZÚ se sídlem v Ostravě obdržela, tedy považuji za konečnou odpověď, tzn. že odborníci ZÚ se sídlem v Ostravě vědecké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS nejsou schopni předložit, stejně jako další oslovené instituce a odborníci v ČR a v zahraničí.

Mě osobně by jen velmi zajímalo, zda všichni tito „odborníci“ podporují hypotézu o HIV/AIDS kvůli pouhé neznalosti a neochotě si vědecké důkazy ověřit, nebo zda poškozují zdraví „pacientů s AIDS“ zcela vědomě? Snad se to časem dozvíme.

S pozdravem,

MVDr. Eva Mertlíková

3 komentáře u „Jaké důkazy pro hypotézu HIV/AIDS má Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě?“

Napsat komentář

